

371.152

51930

๕๕

ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉวีวรรณ เหมนาค

22 ก.ค. 2528

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

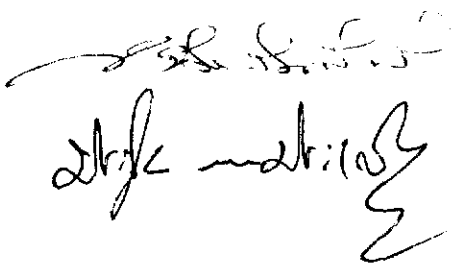
มีนาคม ๒๕๒๘

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

158232

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

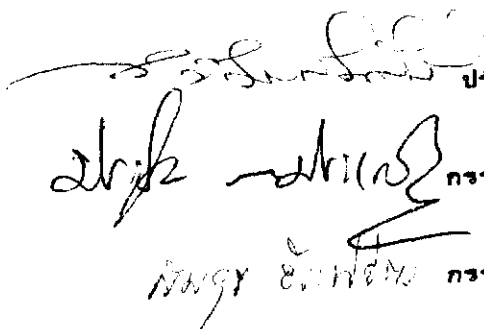
คณะกรรมการที่ปรึกษา

ประธาน

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

กรรมการ

ผอ.ฯ อ.ค.ค.ค. กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ก็เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ถินสิริ ประธานกรรมการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประชุม รอดประเสริฐ กรรมการ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขตลอดระยะเวลาที่ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร. วิศิษฐ์ พุมวรางกูร อธิการวิทยาลัยครูจันทระเกษม รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ธรรมแสง อาจารย์วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา รวมทั้งอาจารย์วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือในการช่วยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม ตลอดจนช่วยเหลือเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณ อาจารย์ประภาศรี คงกล่อม ที่ช่วยเหลือในการจัดพิมพ์ปริญญานิพนธ์ เป็นอย่างดียิ่ง

ฉวีวรรณ เหมนาค

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
✓ ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
✓ คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ	4
✓ สมมติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การสอน รูปแบบ และวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา	9
ลักษณะของครูที่พึงประสงค์	11
การศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในสถานศึกษา	13
ความหมาย ความมุ่งหมาย ทัศนคติและปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู .	17
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	21
✓ ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	22 ✓
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	23
วิธีจัดกระทำข้อมูล	24
✓ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	27
การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	27

บทที่	หน้า
๕ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๖๖
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๖๖
กลุ่มตัวอย่าง	๖๖
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๖๖
การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๖
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๖
อภิปรายผล	๖๖
ข้อเสนอแนะ	๖๖
บรรณานุกรม	๖๖
ภาคผนวก	๖๖

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาลัยครู	22
2	จำนวนของแบบสอบถามที่ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ จำแนกตามวิชาเอก	24
3	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิทยาลัยครู และตัวแปร เพศ วิชาเอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	29
4	เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ อาจารย์ที่ปฏิบัติจริง	30
5	เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ ปฏิบัติจริง จำแนกตามวิชาเอก	32
6	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง จำแนกตามวิชาเอก	33
7	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง จำแนกตามวิชาเอก	34
8	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว จำแนกตามวิชาเอก	35
9	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว จำแนกตามวิชาเอก	36
10	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเตรียมการสอน จำแนกตามวิชาเอก	37

11	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเตรียมการสอน จำนวนตามวิชาเอก ...	38
12	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน จำนวน ตามวิชาเอก	39
13	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน จำนวน ตามวิชาเอก	40
14	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จำนวนตามวิชาเอก ..	41
15	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จำนวนตามวิชาเอก ..	42
16	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการมอบหมายงาน จำนวนตามวิชาเอก	43
17	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการมอบหมายงาน จำนวนตามวิชาเอก	44
18	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน จำนวนตาม วิชาเอก	45
19	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน จำนวนตามวิชาเอก	45

29	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว จำนวน ตามวิชาเอก	57
30	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการเตรียมการสอน จำนวนตามวิชาเอก	57
31	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการเสนอเนื้อหาในการ ดำเนินการสอน จำนวนตามวิชาเอก	58
32	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จำนวนตามวิชาเอก	58
33	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการมอบหมายงาน จำนวนตามวิชาเอก	59
34	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการสร้างบรรยากาศ ในชั้นเรียน จำนวนตามวิชาเอก	59
35	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการจูงใจและการเสริม แรงทางการเรียน จำนวนตามวิชาเอก	60
36	เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม จำนวนตามวิชาเอก	61

37	ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมี ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม จำแนกตามวิชาเอก	62
38	เปรียบเทียบความแปรปรวนที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมี ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการประเมินผลการเรียน และนำข้อมูลย้อนกลับ จำแนกตามวิชาเอก	63
39	เปรียบเทียบที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมีของอาจารย์ ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงและต่ำ	64
40	เปรียบเทียบที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมีของอาจารย์ ที่ปฏิบัติจริงกับพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ	68
41	ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมี ของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง โดยใช้ t - test จำนวนผู้รับ การทดสอบ 60 คน	68
42	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมี ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง กับพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ	100

ภูมิหลัง

โครงสร้างของหลักสูตรสภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2524 ได้แบ่งกลุ่มวิชาออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป กลุ่มวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาเลือก และกลุ่มวิชาชีพครู (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 7) กลุ่มวิชาชีพครูเป็นกลุ่มวิชาการศึกษาที่นักศึกษาครูทุกคนต้องเรียนเพราะเป็นวิชาหลักของการประกอบอาชีพครู ในกลุ่มวิชานี้ได้มีหลักการ เทคนิค วิธีการ ที่จะเสริมสร้างความรู้ ความสามารถในการสอน การอบรม การทำความเข้าใจเด็ก การเข้าใจ สภาพความต้องการของท้องถิ่น การเข้าใจหลักสูตรประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนการ เสริมสร้างความรัก ความศรัทธา ความซื่อสัตย์ ความรักดีต่ออาชีพครู มีหลักจรรยาที่จะช่วยให้นักศึกษาครูประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดีอยู่เสมอ ให้สมกับที่จะไปเป็นครูและเป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียนและชุมชนต่อไป (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 15)

นับแต่วิทยาลัยครูได้ขยายการศึกษาสูงถึงระดับปริญญาตรีขึ้นในปีพุทธศักราช 2516 จนถึง พุทธศักราช 2525 พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมเท่าใดนัก ดังจะ เห็นได้จากปัญหาการฝึกหัดครูที่ระบุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 ว่า

"ตัวอาจารย์ในสถาบันฝึกหัดครูยังมีศรัทธา อุทิศการณ และเจตคติต่ออาชีพอยู่ในระดับต่ำ ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นครูของครู ส่วนปัญหาการเรียนการสอนยังเน้นทฤษฎี มากกว่าปฏิบัติ การเรียนการสอนมักใช้วิธีการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ขาดการประเมินผล การดำเนินการเป็นระยะ ๆ และปัญหาคุณภาพของผู้จบการศึกษา จากสถาบันฝึกหัดครู มี ศรัทธา อุทิศการณ และเจตคติต่ออาชีพครูอยู่ในระดับต่ำ"

(คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน 2525 : 100 - 109)

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์เป็นสิ่งที่ประทับใจ ก่อให้เกิดความรู้ ความรัก ความ ศรัทธา ความเสียสละและอุทิศการณในวิชาชีพครู ผู้สอนวิชาชีพครูจึงต้องมีคุณภาพ แต่คุณภาพ

ของอาจารย์ประ เป็นได้ยาก โดยปกติมักจะพิจารณาเชิงปริมาณจากพฤติกรรมการศึกษา ประสิทธิภาพ
การทำงาน ผลงานทางวิชาการ ความสามารถในการสอน การถ่ายทอดความรู้ ความรับผิดชอบ
ต่องานและคุณธรรม เป็นต้น (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 1 - 2)

ไอโอนนิส (Ioannis. 1963¹⁹⁶⁸) : 25) ได้เสนอแนวทางการศึกษาพฤติกรรมการสอน
ในต้องเรียนที่สำคัญไว้ 4 วิธี คือ ศึกษาจากรายงานการประเมินผลของผู้บริหารหรือศึกษานิเทศก์
ศึกษาจากการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญโดยเฉพาะ ศึกษารายงานของตัวผู้สอนเองและศึกษาจาก
การประเมินของผู้เรียน แต่ละวิธีมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันแล้วแต่จุดมุ่งหมาย โอกาสและความ
สะดวกในการใช้ วิธีที่นับว่าใช้ได้ผลประการหนึ่งคือ การให้ผู้เรียนเป็นผู้สังเกตและประเมิน
พฤติกรรมการสอนของผู้สอนด้วยตนเอง เพราะผู้เรียนเป็นผู้ใกล้ชิดและสัมพันธ์โดยตรงกับการ
ปฏิบัติของผู้สอน ไรอันส์ (Ryans. 1960 : 374) กล่าวว่า "การวัดพฤติกรรมการสอน
ของครูจากกระบวนการเรียนการสอน เป็นวิธีการที่ตรงที่สุดที่จะได้ผลการประเมินและทำนาย
พฤติกรรมการสอนของครู เพราะพฤติกรรมการสอนที่ประทับใจผู้เรียนจะเป็นพฤติกรรมที่เชื่อถือได้
และมีหลักฐานเชื่อถือได้ว่าผลการประเมินพฤติกรรมการสอนโดยผู้เรียนมีความเที่ยงตรงสูง ซึ่ง
อุทุมพร ทองอุไทย (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 32) ได้ศึกษางานวิจัยในเชิงสหสัมพันธ์
หลายเรื่องของมิลเลอร์ และ เกจ (Miller and Gage) และสรุปว่า ผลการประเมินโดย
ผู้เรียนมีความเที่ยงตรง และเป็นดัชนีบ่งชี้สิ่งที่ยุ่เรียนได้เรียนไปแล้ว

จากปัญหาที่เรามักจะพบว่านักศึกษาครูที่สำเร็จการศึกษาออกไปยังขาดคุณภาพ คุณธรรม
และค่านิยมในอาชีพครู ผู้วิจัยจึงคาดว่าจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์
โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู / ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่
ต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาสัยครูในกลุ่มนครหลวง ๑ กันด้วยกัน คือ ด้าน
คุณลักษณะส่วนตัว ด้านการเตรียมการสอน ด้านการเสนอเนื้อหาในการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์
การสอน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการตั้งใจและการ
เสริมแรงทางการเรียน ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม
ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อบ่งชี้ย้อนกลับผลการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง
และส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาชีพครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครู
กลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติงานจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์
วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติงานจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ตามตัวแปร เพศ
วิชาเอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาชีพครูทั้ง 5 รายวิชา
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ใช้เป็นแนวทางพัฒนาอาจารย์ผู้สอน เป็นแนวทางในการวางแผนนิเทศ
การศึกษา พัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงวิธีการและเนื้อหาในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพ พฤติกรรม
การสอนนักศึกษาครู ทำให้นักศึกษาครูเกิดการเรียนรู้ที่ดี เกิดความรัก ความศรัทธา มีอุดมการณ์
และเจตคติในวิชาชีพครูและเป็นแนวทางในการผลิตบัณฑิตทางครูศาสตร์ของวิทยาลัยครูต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาทักษะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ของ
สภาการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2524 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่เคยเรียน
วิชาครูมาก่อน ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง และ
กำหนดศึกษากับวิทยาลัยครูที่เปิดสอนในรายวิชาชีพครูเดียวกันมากที่สุด ซึ่งเปิดสอนใน 3
วิทยาลัยครู คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้า-
พระยา ได้แก่ ศึกษา 111 ศึกษา 121 ศึกษา 131 ศึกษา 281 และศึกษา 312

1. ประชากร เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยนครหลวงระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 จำนวน 750 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ซึ่งได้ลงทะเบียนเรียนวิชาชีวเคมีทั้ง 5 รายวิชา คือ ศึกษา 111 ศึกษา 121 ศึกษา 131 ศึกษา 281 และศึกษา 312 มาแล้วในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 380 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่

3.1 ตัวแปรอิสระ

3.1.1 เพศ ได้แก่ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกเป็นคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป และคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ลงมา

3.1.3 วิชาเอก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมีของ อาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติงานจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติทั้ง 9 ด้าน

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกที่ถ่ายทอดจากการรับรู้ เป็นการตัดสินใจ เชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยเหตุผลของตนเองอย่างรอบคอบ ชัดเจน และต่อเนื่อง ในวิจัยนี้ หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีวเคมีของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ที่ปฏิบัติงานจริง และที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ 9 ด้าน โดยใช้แบบสอบถาม

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีตามหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ของวิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครู

บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา ซึ่งลงทะเบียนเรียนวิชาชีพครูทั้ง 5 รายวิชาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 มาแล้ว

3. อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการครูทำหน้าที่สอนวิชาชีพครูทั้ง 5 รายวิชา ระดับปริญญาตรีตามหลักสูตร 4 ปี สอนประจำในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง

4. กลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวง หมายถึง วิทยาลัยครูที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูสวนดุสิต วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูธนบุรี และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในวิจัยนี้ หมายถึงวิทยาลัยที่มีการสอนวิชาชีพครูสอดคล้องกัน 5 รายวิชา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

5. วิชาชีพครู หมายถึง วิชาการศึกษาซึ่งรวมทั้งหลักการ เทคนิคหรือวิธีการที่จะส่งเสริมความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติทางวิชาการและความเป็นครูที่ดี (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 7) ในวิจัยนี้หมายถึงวิชาชีพครูทั้ง 5 รายวิชา ได้แก่

5.1 ศึกษา 111 ความรู้เบื้องต้นทางการศึกษา กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การศึกษากับศาสตร์อื่น ๆ ความหมายและบทบาทในการพัฒนาประเทศ

5.2 ศึกษา 121 จิตวิทยาพัฒนาการ กล่าวถึงความรู้เบื้องต้นของจิตวิทยา พัฒนาการทั้งด้านกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตั้งแต่แรกเกิดจนชรา สิ่งแวดล้อมและพันธุกรรม และการใช้จิตวิทยาในการเรียนการสอน

5.3 ศึกษา 131 หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์วิชาชีพภาคปฏิบัติ กล่าวถึงปรัชญาการเรียนการสอน ความมุ่งหมายของการศึกษา แผนการศึกษาชาติ การเรียน การสอน การจัดชั้น การฝึกหัดทักษะต่าง ๆ และวิธีประเมินผล

5.4 ศึกษา 281 การศึกษากับการพัฒนาชุมชน กล่าวถึงโรงเรียน มีส่วนช่วยในการ พัฒนาชุมชนอย่างไร การแก้ปัญหาและความร่วมมือ ตลอดจนการปฏิบัติการภาคสนาม

5.5 ศึกษา 312 ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู กล่าวถึงปรัชญาและคุณธรรมของครู คุณ德การณ วิญญาณของครู ค่านิยม หน้าที่ของครูและลักษณะครูที่ดี

6. วิชาเอก หมายถึง วิชาที่นักศึกษาเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อจะเป็นเนื้อหาที่จะนำไปใช้สอน (สทศการฝึกหัดครู 2524 : 7) ในการวิจัยนี้ศึกษากับนักศึกษาวิชาเอกที่ลงทะเบียนเรียนวิชาชีพครูทั้ง 5 รายวิชา ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของผลการเรียนของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี จนถึงสุดท้ายที่ 2 ปีการศึกษา 2528 ในวิจัยนี้ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

7.1 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

7.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.50 ลงมา

8. พฤติกรรมการสอน หมายถึง กิจกรรม วิธีการ กิริยาอาการ การแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการสอนของอาจารย์แต่ละครั้ง พฤติกรรมการสอนที่น่ามาวิจัยครั้งนี้ เป็นพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาสามารถสังเกตเห็นได้ขณะทำการสอนในห้องเรียน โดยจัดกลุ่มพฤติกรรมการสอนและลักษณะที่เกี่ยวข้องออกเป็น 3 ด้าน

8.1 ด้านคุณลักษณะส่วนตัว หมายถึง พฤติกรรมของผู้สอนที่แสดงถึงความเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี แสดงออกมาในขณะที่สอน เช่น สนใจผู้เรียนโดยทั่วถึง มีอารมณ์มั่นคงไม่หวั่นไหว มีสำเนียงที่ใช้ในการพูดชัดเจน สื่อความหมายตรงกัน

8.2 ด้านการจัดเตรียมการสอน หมายถึง การที่ผู้สอนสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนพร้อมทั้งชี้แจงแผนการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน การเตรียมอุปกรณ์ เอกสารตำราและวัสดุประกอบการเรียนการสอนได้เหมาะสมสอดคล้องกัน

8.3 ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน หมายถึง ความสามารถของผู้สอนที่เสนอสาระของบทเรียนได้เหมาะสม จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม นำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาประกอบการเรียนการสอน เปรียบเทียบ ยกตัวอย่างในการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ และการตั้งคำถามชวนให้ผู้เรียนคิด

๘.๔ ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน หมายถึง ความสามารถของผู้สอนในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอนตามหลักวิธีสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น เช่น ใช้ ตัวอย่างของจริง แผนภูมิ จัดวิทยาการสาธิตหรือบรรยายได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

๘.๕ ด้านการมอบหมายงาน หมายถึง การกำหนดงานให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน การช่วยเหลือแนะแนวทางให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จในงานที่มอบหมายให้ผู้เรียน ทำรวมทั้งการตรวจผลงานทุกชนิดที่มอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติ

๘.๖ ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้สอนที่ส่งเสริม ลักษณะประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างอิสระ ไม่เข้าไปควบคุมกวดขันจนเกินไป

๘.๗ ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้สอนที่โน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้จดจ่ออยู่ในบทเรียน ให้กำลังใจแก่ผู้เรียนสม่ำเสมอ ส่งเสริม ความก้าวหน้าและความสำเร็จของผู้เรียน

๘.๘ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้สอนใช้เพื่อให้เกิดสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เช่น ให้ความ เป็นกันเองกับผู้เรียน ให้ความสำคัญและช่วยเหลือผู้เรียนพิเศษเพิ่มเติม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ ผู้เรียนที่มีพื้นฐานอ่อน

๘.๙ ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง กระบวนการ หรือวิธีการของผู้สอนที่ใช้พิจารณาตัดสินความก้าวหน้า ความสามารถของผู้เรียนและผู้สอนเอง เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้เรียนและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๙. พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่ปฏิบัติจริง หมายถึง กิจกรรม วิธีการ กิริยาอาการ ของอาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยครูปฏิบัติทุกครั้งของการสอนวิชาชีพครูทั้ง ๕ รายวิชา

๑๐. พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่ต้องการให้ปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรม วิธีการ กิริยา อาการของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติทุกครั้งของการสอนวิชาชีพครู ทั้ง ๕ รายวิชา

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิงที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่เรียนวิชา เอกต่างกันที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกัน
4. นักศึกษาชายและหญิงที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่เรียนวิชา เอกต่างกันที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกัน
7. นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสอน รูปแบบ และวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา

การสอน หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่กระทำหรือส่งเสริม หรือช่วยให้บุคคลใด เจริญงอกงามทั้งทางอารมณ์ สังคม สติปัญญา และสามารถปรับตัวตนเองให้มีความสุข (สุมานัน รุ่งเรืองธรรม ม.ป.ป. : 2) / ลักษณะสำคัญของการสอนที่ดีต้องมีทักษะในการสอนและมีความรู้ ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีการเตรียมการสอนที่ดีเหมาะกับเนื้อหาวิชาและระดับชั้นที่จะสอน (Stinnett. 1926 : 102) การสอนถือว่าเป็นวิชาชีพอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องมีการฝึกอบรม ต้องรู้จักมุ่งหมายการศึกษา มีความรู้ในด้านจิตวิทยา ปรัชญา และผู้สอนจะต้องมีคุณธรรม ของครู มีความสามารถในการกระบวนการเรียนการสอน มีเทคนิคในการใช้อุปกรณ์การสอน การจัด กิจกรรม ตลอดจนวิธีการวัดผลและประเมินผล (สภาการศึกษา : 15 - 18)

รูปแบบการสอนในระดับอุดมศึกษามีหลายรูปแบบ เป็นต้นว่า รูปแบบที่เน้นตัวครู เน้นเนื้อหา เน้นเครื่องมือและอุปกรณ์ เน้นตัวผู้เรียน เน้นประสบการณ์จำลอง เน้น ประสบการณ์จริง วิธีสอนแต่ละรูปแบบของอาจารย์ย่อมแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับวิธีการของ อาจารย์ท่านนั้นเคยเรียนมา พื้นฐานทางสังคมของผู้สอน ความนิยมในนักปรัชญา ความถนัด และความต้องการของอาจารย์เอง ความก้าวหน้าของเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา และสังคม ผู้สอนที่ดีในระดับอุดมศึกษาต้องมีความรู้ มีความรัก มีความศรัทธา มีความ สามารถในการสอน รู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ สามารถประยุกต์ความรู้ต่าง ๆ สามารถได้ตอบข้อปัญหาทางวิชาการกับผู้เรียน และมีวิธีการกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักศึกษาด้วย ตนเอง (ไพฑูรย์ สินดารัตน์ 2523 : 91 - 93)

การสอนระดับอุดมศึกษาควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียนให้มาก วิธีการที่จะช่วย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษา คือ การอภิปรายกลุ่ม การอภิปรายเป็นคณะ การอภิปราย

แบบการได้วาทิ การอภิปรายประสบการณ์ การอภิปรายหรือการปรึกษาหารือแบบซิมโพเซียม (Symposium discussion) การระดมสมอง (Brainstorming) การเล่นบทบาทสมมติ (Role playing) การใช้แผ่นปลิวเพื่อสลับปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction sheet) (Beugouist and Phillips. 1975 : 114 - 121) การใช้วิธีการสอนต่าง ๆ ดังกล่าวนี้นี้ ย่อมขึ้นอยู่กับธรรมชาติของเนื้อหาและความเหมาะสม กับเนื้อหา จุดมุ่งหมาย จำนวน และลักษณะของผู้เรียน จากการสำรวจทัศนคติที่มีต่อวิธีการสอนของอาจารย์ของนิสิตชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตชอบวิธีสอนแบบบรรยายเป็นอันดับแรก วิธีสอนที่นิสิตชอบเป็นอันดับรองลงไปตามลำดับ ได้แก่ วิธีอภิปราย วิธีฝึกปฏิบัติ และวิธีศึกษาด้วยตนเอง แต่สำหรับวิธีสอนที่นิสิตคิดว่าจะทำให้ได้ประโยชน์มากเป็นอันดับแรก ได้แก่ วิธีฝึกปฏิบัติ อันดับรองลงไปตามลำดับ ได้แก่ วิธีบรรยาย วิธีอภิปราย และวิธีศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าวิธีสอนที่นิสิตชอบกับวิธีสอนที่นิสิตคิดว่าจะเป็นประโยชน์ไม่มีความสอดคล้องกันมากนัก (ไพฑูริย์ สันลาวัฒน์ และศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล 2521 : 128)

นอกจากนี้ยังมีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะการสอนที่ดี ผลการวิจัยที่ได้รับนั้นแตกต่างกันออกไปตามระยะเวลา สถาบันที่ศึกษา เนื้อหาวิชา และวิธีสอนของอาจารย์ อาจารย์ที่สอนได้ผลดีกับนักศึกษากลุ่มหนึ่งในปีหนึ่ง อาจจะประสบความสำเร็จอย่างมากกับอีกกลุ่มหนึ่งในอีกวิชาหนึ่งในปีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีความยากลำบากในการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการสอนที่ดีก็ตาม แต่ก็มีผลการวิจัยจำนวนมากให้คำสอดคล้องกันว่าลักษณะของการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้น อาจารย์ผู้สอนต้องมีความรู้ ความสนใจในเนื้อหาวิชา การจัดระบบของเนื้อหาวิชา มีทักษะในการสื่อความหมาย มีเจตคติที่ดีต่อผู้เรียน มีความยุติธรรมในการสอนและการให้คะแนน (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 7)

นอกจากวิธีการสอนที่ดีแล้ว การสร้างบรรยากาศเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ดีของอาจารย์สามารถช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น โรไมน์ (Romine. 1974 : 129 - 143)

ได้สำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์คณะต่าง ๆ จำนวน 268 คน และนักศึกษาคณะต่าง ๆ จำนวน 1,237 คน ของมหาวิทยาลัยโคโลราโด จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่าบรรยากาศการสอนที่ดีจะสามารถทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบสำคัญที่ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีของการสอนมีดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน เช่น ผู้สอนเป็นคนกระตือรือร้น มีอารมณ์ขัน มีความกระตือรือร้น สนใจในวิชาชีพที่ตนเองสอน
2. ด้านการจัดและการเตรียมการสอน เช่น การเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ชัดเจน ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในวิชาที่เรียน รวมทั้งแนะนำหนังสืออ้างอิงต่าง ๆ
3. ด้านผลของการสอนที่ผู้เรียนได้รับ เช่น ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากความตั้งใจจากวิชาที่ผู้เรียนเลือก ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียน มิใช่เป็นเพียงแต่ผู้ฟังเพียงอย่างเดียว
4. ด้านการเสนอเนื้อหา เช่น พูดอธิบายชัดเจน ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติมโดยจัดสอนเป็นกลุ่มพิเศษ
5. ด้านการประเมินผล การนำข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงทางการเรียน เช่น เมื่อตรวจรายงานหรือตรวจข้อสอบเสร็จแล้ว ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนทราบผลทันที โดยชี้แจงเหตุผลประกอบการประเมินผลให้ชัดเจน

ลักษณะของครูที่พึงประสงค์

ได้มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของครูที่พึงประสงค์ไว้มาก ผลจากการศึกษาลักษณะของครูที่ดีคล้ายคลึงกัน ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์ (ก่ สวัสดิพิพาณิชย์ 2517 : 40 - 41) เน้นว่าลักษณะของครูที่ผู้ใช้ครูต้องการประกอบด้วย

1. ครูต้องรักผู้เรียน เข้าใจผู้เรียนและเห็นอกเห็นใจผู้เรียน
2. ครูต้องมีความรู้ในวิชาที่ตนสอนอย่างลึกซึ้ง
3. ครูต้องสามารถจัดหลักสูตรหรือบทเรียนให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน
4. ครูต้องเชี่ยวชาญในการสอนวิชาประเภทต่าง ๆ

๕. ครูต้องเอาใจใส่ผู้เรียนทั้งตัว ซึ่งหมายถึง ครูต้องสนใจผู้เรียนทั้งในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนติดตามผลการสอนทุกโอกาส มิใช่เอาใจใส่เฉพาะในช่วงเวลาการสอนในวิชาของตนเท่านั้น

๖. ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในด้านวัฒนธรรม คีลธรรม กิจนิสัย สุขนิสัย และอุปนิสัย

เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ (เฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ 2520 : 387 - 389)

ได้เน้นลักษณะครูที่สอดคล้องกับการศึกษาของ ก่อ สวัสดิทานิชย์ แต่เพิ่มลักษณะดังต่อไปนี้

1. ครูจะต้องมีสุขภาพดี รู้จักป้องกันโรคติดต่อ งดเว้นสิ่งเสพติดทั้งปวง
2. ครูจะต้องมีอารมณ์มั่นคง มีน้ำใจเป็นประชาธิปไตย มีเหตุผล กล้าพูด กล้าทำ กล้าเผชิญความจริง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

๓. ครูจะต้องยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ลักษณะครูที่ตามทัศนะนิสิตแพทย์และอาจารย์แพทย์ของเมืองทอง แคมมณี (เมืองทอง แคมมณี 2519 : 102 - 103) ปรากฏว่า สอดคล้องกับการศึกษาของ ก่อ สวัสดิทานิชย์ และเฉลียว บุรีภักดิ์ และคณะ แต่ลักษณะที่แตกต่างออกไป ได้แก่ บุคลิกลักษณะดี มีความสามารถและมีความรับผิดชอบในการสอน มีความรู้ในวิชาการด้านอื่นประกอบด้วย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ลักษณะของอาจารย์ในอุดมคติของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากผลการวิจัยของ อุทุมพร ทองอุไทย (อุทุมพร ทองอุไทย 2522 : 132 - 133) พบว่า ลักษณะอาจารย์ที่พึงปรารถนามากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ การเตรียมการสอนที่มีความปรารถนาดีต่อนิสิต ใช้ตัวอย่างเปรียบเทียบและความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม และบรรยายเรื่องที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้ แม้ว่าสาระจะอยู่นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาก็ตาม

ครูดีของประเทศไทยมีลักษณะสอดคล้องกับลักษณะครูดีในต่างประเทศ มีบางลักษณะที่เน้นเพิ่มเติม ได้แก่ การยอมรับความรู้ดีของผู้เรียน รับฟังความคิดเห็นและรู้จักสอบถามปัญหาของผู้เรียน สามารถใช้ภาษาได้ดี สามารถใช้กระดานดำหรืออุปกรณ์การสอน (Biddle, 1967 : 346 - 347) รู้จักการชมเชยหรือลงโทษอย่างมีเหตุผล มีจิตใจหนักแน่น (Karch and Estrabrook, 1956 : ๘)

จากเอกสารและผลงานวิจัยที่กล่าวมานี้จะสรุปได้ว่า คุณลักษณะที่ดีของครูมีหลายด้าน ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านการเตรียมการสอน ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ คุณลักษณะด้านการสอนมีความสำคัญในระดับสูง เพราะถือว่าการสอนเป็นงานหลักของครู และพฤติกรรมการสอนของครูนับว่ามีอิทธิพลต่อนักศึกษามาก

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในสถานศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในชั้นเรียน ผู้ที่ได้รับยกย่องว่าเป็นผู้คิดค้นและบุกเบิกงานด้านการศึกษาพฤติกรรมของครูในชั้นเรียนคือ แฟลนเดอร์ส (Flanders, 1970 : 13 - 31) นักการศึกษาชาวอเมริกันผู้นี้ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการสังเกตและวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนในห้องเรียนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ครูสามารถพัฒนาและควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนเองได้
2. เพื่อให้ครูสามารถค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนกับ

ผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้

3. เพื่อให้ครูสามารถช่วยให้นักเรียนปรับตัวได้ดีขึ้น
4. เพื่อมุ่งศึกษาเฉพาะพฤติกรรมการสอนที่สังเกตได้

แฟลนเดอร์ส ได้สร้างเครื่องมือสำหรับบันทึกพฤติกรรมของผู้สอน และผู้เรียนขึ้นเรียกว่า เอฟ แอด เอ ซี (FLAC/Flanders' Interaction Categories) เป็นเครื่องมือที่ได้รับการยกย่องและยอมรับว่า ทำให้ระบบการสังเกตเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น เพราะทำให้ผู้สังเกตมีหลักเกณฑ์แน่นอนในการตัดสินใจ ไม่ได้ใช้ความรู้สึกส่วนตัวของผู้สังเกตแต่เพียงอย่างเดียว เครื่องมือที่แฟลนเดอร์สสร้างขึ้นสำหรับบันทึกพฤติกรรมทางวาจาระหว่างผู้สอนและผู้เรียน แบ่งพฤติกรรมของครูออกเป็น 8 ประเภท พฤติกรรมของนักเรียนออกเป็น 2 ประเภท และบรรยากาศ

แห่งความเจียบกับความสับสนในห้องเรียน รวมเป็น 11 ประเภท การสังเกตตามระบบของ
แฟลนเคอร์สซี่ ได้แบ่งพฤติกรรมของผู้สอนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ พฤติกรรมทางตรง
หมายถึง พฤติกรรมที่ครูใช้อิทธิพลทางตรง เป็นพฤติกรรมที่ครูเป็นผู้แสดงฝ่ายเดียว นักเรียน
ต้องปฏิบัติตามครู ได้แก่ ครูบรรยาย ครูสั่งการ หรือแนะแนวทาง ครูวิจารณ์ กับพฤติกรรม
ทางอ้อม หมายถึง พฤติกรรมที่ครูใช้อิทธิพลทางอ้อม เช่น ครูตอบสนองของความรู้สึกลึกหรือการ
กระทำของนักเรียน ครูยอมรับความรู้สึกลึกของนักเรียน ครูยกย่องชมเชยหรือกระตุ้นให้กำลังใจ
นักเรียน ครูยอมรับหรือใช้ความคิดเห็นของนักเรียน ครูถามเพื่อให้นักเรียนตอบ ส่วนพฤติกรรม
ของนักเรียนได้แก่ นักเรียนพูด หรือตอบสนองคำถามของครูโดยนักเรียนเป็นผู้เริ่มก่อน

คณิงศักดิ์ คำแก้ม (คณิงศักดิ์ คำแก้ม 2518 : 52 - 54) ได้ศึกษาเปรียบเทียบ
พฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบ และทักษะทั่วไปของกลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ 3 กลุ่ม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คือกลุ่มอาจารย์ผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับ
ประถมศึกษา 6 คน ระดับมัธยมศึกษา 7 คน และระดับปริญญาตรี 8 คน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้
สังเกตพฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบ และทักษะทั่วไป ทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้แบบสังเกต
พฤติกรรมการสอนในห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงและดัดแปลงมาจากแบบสังเกตการจำแนกพฤติกรรม
การสอนของครู (A Taxonomy of Teaching Behaviors) ของศูนย์วิจัยและพัฒนาการสอน
แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์คณิตศาสตร์ที่สอนระดับต่างกันมีพฤติกรรมการ
สอนด้านการถามตอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พฤติกรรมการสอนด้านทักษะ
ทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่สอนคณิตศาสตร์ระดับประถม
สาธิตมีพฤติกรรมการสอนด้านทักษะทั่วไปมากกว่าอาจารย์ที่สอนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา และ
ระดับมหาวิทยาลัย สำหรับอาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีพฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบและ
ด้านทักษะทั่วไปแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมด้านการถามตอบ
ของอาจารย์พบว่า แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอาจารย์ใช้แบบการถาม
ด้านความรู้ ความจำมากที่สุด รองลงไปตามลำดับ คือแบบความเข้าใจ แบบการนำไปใช้
แบบวิเคราะห์ แบบสังเคราะห์ และแบบประเมินค่า ใช้น้อยที่สุด

สมสรร วงษ์น้อย (สมสรร วงษ์น้อย 2518 : 49 - 51) ได้วิเคราะห์ พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายของอาจารย์ผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ระดับปริญญาตรี ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 9 คน และนิสิต จำนวน 284 คน ที่ เรียนกับอาจารย์ผู้สอนประวัติศาสตร์ 9 คน เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายโดยใช้เครื่องมือแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่ปรับปรุงมาจากแบบสังเกตการจำแนกพฤติกรรมการสอนของครู (A Taxonomy of Teaching Behaviors) ของคูนิย์วิจัยและพัฒนาการสอน แห่งมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ผลการศึกษาพบว่า เพศ ประสบการณ์การสอน และสถาบัน ประสาทปัญญา ไม่ทำให้พฤติกรรมการสอนด้านการบรรยายแตกต่างกัน

ปิ่นวดี จิระนราบุรุษ (ปิ่นวดี จิระนราบุรุษ 2519 : 94 - 102) ได้วิจัย พฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่สอนระดับ ปริญญาตรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2518 สังกัดภาควิชาต่าง ๆ 14 ภาค จำนวน 112 คน โดยให้นิสิตระดับปริญญาตรีทุกระดับตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 950 คน เป็นผู้ประเมินพฤติกรรมการสอนทั่วไปของ อาจารย์ 112 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการสอนทั่วไปมีลักษณะ เป็นมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ช่อง ซึ่งดัดแปลงมาจากเครื่องมือสังเกตพฤติกรรมการสอนของคูนิย์วิจัยและ พัฒนาการสอนของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยส่วนรวมนิพฤติกรรมการสอนทั่วไปแต่ละด้านแตกต่างกัน พฤติกรรมการสอนทั่วไปแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก พฤติกรรมการสอนทั่วไปด้านที่น้อยที่สุด ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

2. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ประเมินพฤติกรรมการเรียนทั่วไปของ อาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นิสิตที่มีประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยต่างกัน ประเมินพฤติกรรมการสอนทั่วไป ของอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวลักษณ์ สิงห์วงษา (เสาวลักษณ์ สิงห์วงษา 2520 : 81) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนด้วยการพูด เสียง ท่าทาง และแบบของภาษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จำนวน 48 คน ชาย 21 คน หญิง 25 คน แยกตามคณะที่สังกัด คือศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และให้นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 ที่เรียนกับอาจารย์ 48 คน เป็นผู้สังเกต ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2518 โดยใช้แบบสังเกต พฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อความ 19 ข้อ ใช้บันทึกพฤติกรรมในรูปของความถี่ ผลการศึกษาสรุปได้ว่าอาจารย์ที่สังกัดต่างคณะกัน วุฒิต่างกัน ประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนด้านการพูด เสียง ท่าทาง และแบบของภาษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นตัวแปรเกี่ยวกับเพศ ซึ่งพบว่าอาจารย์ชายและหญิงมีพฤติกรรมการสอนด้านการพูด เสียง ท่าทาง และแบบของภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณดี ม้าลำพอง และปรียา นวลแก้ว (วรรณดี ม้าลำพอง และปรียา นวลแก้ว 2521 : 103 - 105) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์วิทยาลัยครู เชียงใหม่ พบว่าพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ในแต่ละด้านแตกต่างกัน แต่ส่วนมากมีระดับมากกว่าเกณฑ์ปานกลางซึ่งแสดงว่า อาจารย์มีพฤติกรรมการสอนทั่วไปอยู่ในระดับมาก สำหรับพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ด้านที่มากที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว รองลงมา คือด้านคุณภาพของภาษาและเสียง และน้อยที่สุดคือ พฤติกรรมการสอนทั่วไปด้านการประเมินผลการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์แต่ละสาขาวิชาแล้วพบว่า พฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ไม่แตกต่างกับการพิจารณาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์โดยรวม นอกจากอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาคณิตศาสตร์มีพฤติกรรมการสอนทั่วไป แตกต่างกับพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์สาขาอื่น ส่วนวิธีการสอนของอาจารย์พบว่า อาจารย์เกือบทุกสาขาวิชาใช้วิธีการสอนแบบบรรยายแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมภายหลังมากที่สุด

ประสงค์ แสงแก้ว (ประสงค์ แสงแก้ว 2521 : 54 - 56) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูลำปาง ตามทัศนะและความคาดหวังของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่

นักศึกษา 610 คน เป็นผู้ประเมินอาจารย์ 61 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประเมินค่า 5 ช่อง การประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการประเมินพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ตอนที่ 2 เป็นพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาคาดหวังพบว่า

1. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. นักศึกษาที่เรียนวิชาแตกต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคาดหวังต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่เรียนวิชาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความหมาย ความมุ่งหมาย ทัศนคติและปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครู

วิชาชีพครู หมายถึง วิชาชีพที่ให้การศึกษอบรมสั่งสอนครู ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการสอน ประกอบด้วย เนื้อหาวิชา ความรู้เฉพาะวิชาสอน และวิชาจากศาสตร์สาขาอื่น ๆ เช่น สังคมวิทยา จิตวิทยา การแนะแนว การวัดผลและประเมินผล และขณะเดียวกันก็มีหน้าที่หลักคือ การอบรมสั่งสอนให้เด็กเกิดความเจริญงอกงาม (คุรุสภา สำนักงานเลขาธิการ กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู 2523 : 2) และหลักสูตรการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2524 (สภากาการฝึกหัดครู 2524 : 19) ได้กำหนดความมุ่งหมายของวิชาชีพครูไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจ ความรัก ความซื่อสัตย์ ความรักดีต่ออาชีพครู มีจรรยา มารยาท และประพฤติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีอยู่เสมอ ให้สมกับที่จะไปเป็นครู และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนและชุมชนต่อไป
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรักเด็ก รักเพื่อน ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน
3. เพื่อให้ผู้เรียนสนใจ ใฝ่ใจ และตระหนักในความรับผิดชอบที่จะศึกษาและแก้ปัญหา การศึกษาตลอดจนปัญหาทั่วไปอยู่เสมอ
4. เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กไปใช้ในการให้การ ศึกษาอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดอยู่ตลอดเวลา
5. เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนานักศึกษา ไปปรับปรุง บุคลิกภาพของตนและของนักเรียน และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้เป็นอย่างดี
6. เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ ความเข้าใจเรื่องวิธีสอน หรือ เทคนิคการสอนไปปฏิบัติใน การให้การศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติในด้านการสอน โดยมีทักษะในการวางแผน ทักษะในการสอน และใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ โดยอิสระ ทั้งมีความกระตือรือร้นในการที่จะค้นคว้าทดลอง ปรับปรุง วิธีสอนของตนให้เหมาะสมแก่กาลสมัย และได้พอดีอยู่เสมอ
8. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ วิจัย ประเมินผลงาน และนำความสามารถ ทั้งกล่าวมาปรับปรุงงานของตนเอง หรือใช้ให้เกิดประโยชน์แก่อาชีพของตนได้เป็นอย่างดี ที่ สามารถนำแนวความคิดเชิงวิเคราะห์ไปปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาของไทยให้เจริญก้าวหน้า ได้ด้วย
9. เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ และความสามารถในการเป็นผู้นำ ในการปฏิบัติงาน ทั้งของโรงเรียนและชุมชนได้ตามสภาพความเป็นจริง

การศึกษาด้านทัศนคตินี้ จากการวิจัยเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ อุทุมพร ทองอุไทย (อุทุมพร ทองอุไทย 2522 : 28 - 29) โดยใช้แบบสอบถามจากบุคคล 3 กลุ่มคือ กลุ่มครู ประจำการจำนวน 700 คน กลุ่มนิสิตปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 700 คน กลุ่มนักเรียนคือนิสิตที่ผ่านการสอบข้อเขียนเข้าสอบสัมภาษณ์

จำนวน 1,854 คน กับนิสิตปีที่ 1 จำนวน 174 คน พบว่า ตัวแปรเพศ มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครูคือ เพศชาย และเพศหญิง มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตไม่มีผลต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู

ศิริชัย กาญจนวาสี (ศิริชัย กาญจนวาสี 2523 : 47) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะครุศาสตร์ หลักสูตร 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครู จำแนกตามสาขาวิชา เพศ ชั้นที่ศึกษา และหลักสูตร พบว่า นิสิตปีที่ 1 เลือกเรียนคณะครุศาสตร์เป็นอันดับที่ 5 มีความตั้งใจจะประกอบอาชีพครูมาก และคิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ดี นิสิตหญิงมีทัศนคติสูงกว่านิสิตชาย และนิสิตหลักสูตร 4 ปี มีทัศนคติสูงกว่านิสิต 2 ปี

สงศรี ชุมภูวงค์ (สงศรี ชุมภูวงค์ 2524 : 25) ได้วิจัยเรื่อง ทัศนคติของ นักศึกษามหาวิทยาลัยครู โดยศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูซึ่งมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ คือ สถานภาพ วิชาชีพครู ลักษณะการเป็นครู ขบวนการเรียนการสอน นักเรียน ความคาดหวังในวิชาชีพครู ศึกษา กับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยครู 20 แห่ง ของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครหลวง ภาคใต้ และภาคตะวันออก จำนวน 600 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา ที่เพศ วิชาเอก และระดับผลการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักศึกษาที่อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

บริม (Brim. 1966 : 441 - 445) ได้วิจัยการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครู โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะวัดผลของโปรแกรมการเรียนของนิสิตฝึกหัดครู ว่ามีผลต่อทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการสอนเป็นอย่างไรบ้าง จากการทดสอบในตอนต้นภาคเรียน และตอนปลายภาคเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจทัศนคติในการเป็นครูของ เมนิโซต้า (The Menisota Teacher Attitude Inventory) จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตฝึกหัดครูจำนวน 260 คน ซึ่งศึกษาอยู่ในระดับชั้นต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเคนเนดี จากการวัดผลครั้งแรกและครั้งสุดท้าย เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ปรากฏว่าได้ค่าความแตกต่างของทัศนคติอย่างเห็นได้ชัด คือ นิสิตที่เรียนจบหลักสูตรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนของอาจารย์มากกว่านิสิตที่เริ่มเข้าเรียน

ปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน การวัดและการประเมินผล โดยศึกษาจากอาจารย์จำนวน 187 คน และนักศึกษาจำนวน 300 คน จากวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร ของ ยุพา บุษะ (ยุพา บุษะ 2522 : 80 - 85) พบว่า

1. อาจารย์ชายมีความคิดเห็นด้านโครงสร้างของหลักสูตร เป็นปัญหามากกว่าอาจารย์หญิง ส่วนในด้านอื่น ๆ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน
2. อาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาชีพครูไม่แตกต่างกันกับนักศึกษา
3. นักศึกษาชายมีความเห็นว่า ด้านเนื้อหาวิชามีปัญหาต่อนักศึกษาหญิง แต่ในด้านอื่น ๆ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความเห็นต่อปัญหาการเรียนวิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน
5. นักศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่า ปัญหาด้านโครงสร้างของหลักสูตรและด้านอุปกรณ์การสอน เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับสารดังต่อไปนี้

1. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดกระทำข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักศึกษาระดับปริญญาตรีตามหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ของกลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวง จำนวน 750 คน

กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเฉพาะเจาะจง จากประชากรที่ได้เรียนวิชาชีพครูมาแล้ว ทั้ง 5 รายวิชาคือ ศึกษา 111 ศึกษา 121 ศึกษา 131 ศึกษา 281 และศึกษา 312 ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2528 มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาชีพครูทั้ง 5 รายวิชาสอดคล้อง กัน 3 แห่ง ใน 8 แห่งของกลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวง ได้แก่ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครู สวนสุนันทา และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวนทั้งสิ้น 380 คน รายละเอียดเกี่ยวกับ นักศึกษาจำแนกตามวิชาเอก และวิทยาลัยครูปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามวิทยาลัยครู

วิทยาลัยครู	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
จันทราเกษม	130	130
ธนบุรี	100	-
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	127	127
พระนคร	150	-
สวนกุหลาบ	120	-
สวนสุนันทา	123	123
รวม	750	380

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษา รายละเอียดจากเอกสารและผลงานวิจัยของ อุทุมพร ทองอุไทย (อุทุมพร ทองอุไทย 2523 : 74 - 78) ประสงค์ แสงแก้ว (ประสงค์ แสงแก้ว 2521 : 75 - 77) และศึกษา วิธีสร้างแบบสอบถามขงลิเคิร์ต (Likert) /

2. ลักษณะแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ อาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ที่ปฏิบัติจริงและที่ต้องการ ซึ่งแบ่งพฤติกรรมการสอนออกเป็น 9 ด้าน ในแต่ละด้านจะมีคำถาม 5 ข้อ เมื่อจบคำถามในแต่ละด้านแล้วจะมีคำถามปลายเปิด เป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีทั้ง 9 ด้าน

3. การทดสอบเครื่องมือ เมื่อสร้างแบบสอบถามแล้วนำไปให้ประธานและกรรมการควบคุมปรัชญานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ ข้อความแต่ละข้อความมีความชัดเจนครอบคลุม เรื่องที่ต้องการศึกษา จากนั้นนำไปทดสอบขั้นต้นกับ นักศึกษาวิทยาลัยครูสวนดุสิต จำนวน 80 คน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้วิธีเรียงลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย เลือกคะแนนกลุ่มสูงร้อยละ 25 กลุ่มต่ำร้อยละ 25 ได้ค่าอำนาจจำแนกแล้วจึงคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้มีความเชื่อมั่นเป็น .952

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้เวลาระหว่างวันที่ 6 สิงหาคม 2527 ถึงวันที่ 29 สิงหาคม 2527 รวบรวมข้อมูลโดยการดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับหัวหน้าฝ่ายวิจัยและประเมินผลในแต่ละวิทยาลัยครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความช่วยเหลือในการแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้แก่ผู้ประสานงานวิทยาลัยครูจันทระเกษม คือ รองศาสตราจารย์บุญช่วย ศาสรี วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา คือ รองศาสตราจารย์ไพฑูรย์ ธรรมแสง ส่วนวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพรู คือ อาจารย์จำพรรณ จันทวิวัฒน์ อาจารย์สุวนีย์ อิศรางกูร ณ อยุธยา เพื่อแจกให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนจากอาจารย์ผู้สอนและหัวหน้าฝ่ายวิจัยและประเมินผล

3. จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน 370 ชุด เป็นแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ 368 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.90 ของแบบสอบถามที่ส่งไปจำนวน 380 ชุด รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนของแบบสอบถามที่ได้รับคืน คิดเป็นร้อยละ จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	แบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่ได้รับคืน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	84	81	16.05
วิทยาศาสตร์	86	84	16.84
ภาษาไทย	87	85	22.37
ภาษาอังกฤษ	48	44	11.58
สังคมศึกษา	48	48	12.10
นาฏศิลป์	87	86	17.36
รวม	380	366	96.30

วิธีจัดการหาค่าข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการหาค่ากับข้อมูลดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาจัดทำรหัสและกรอกตัวเลขลงในกระดาษลงรหัส
(Coding sheet) ใช้วิธีนับจำนวนข้อที่ตอบ
2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS,
Statistical Package for Social Sciences) คำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ของสำนักงาน
สถิติแห่งชาติ ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ ส่วนที่เป็นที่สนใจของนักศึกษาที่มี
ต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติงานจริงและที่นักศึกษาต้องการ
ให้อาจารย์ปฏิบัติ กระทำโดยแจกแจงความถี่ หาค่ามัธยฐาน เลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ t - test
ทดสอบความแตกต่าง หาค่าของค่าเฉลี่ยอย่างตามตัวแปร เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการ
การสอนที่ปฏิบัติงานจริงกับพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ใช้ F - test ทดสอบ

ศาสตราจารย์ ดร.
 วิชาเอก
 วิชา
 วิชา
 วิชา

ความแตกต่างทักษะของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน คือ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์ และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ใช้วิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls) ส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบ ได้รวบรวมเป็นความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิเคราะห์รายข้อ (Item analysis) โดยอาศัยความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}} \quad (\text{Ferguson. 1971 : 152})$$

เมื่อ t แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤต

$\bar{X}_H$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง

$\bar{X}_L$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ

N_H แทน ค่าจำนวนคนในกลุ่มสูง

N_L แทน ค่าจำนวนคนในกลุ่มต่ำ

$$df = \frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_H^2}{n_H} \right)^2}{n_H - 1} + \frac{\left(\frac{S_L^2}{n_L} \right)^2}{n_L - 1}}$$

เมื่อ	df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	ค่าจำนวนคนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	ค่าจำนวนคนในกลุ่มต่ำ

2.2 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right) \quad (\text{Cronbach. 1971 : 161})$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	n	แทน	ค่าจำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมด
	$\sum S_i^2$	แทน	ค่าผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนใช้ F - test จากสูตร

$$F = \frac{\text{MS between group}}{\text{MS within group}} \quad (\text{Winer. 1971 : 216 - 218})$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่จะพิจารณาใช้ F - distribution
	MS between group	แทน	Mean square ระหว่างกลุ่ม
	MS within group	แทน	Mean square ภายในกลุ่ม

ทดสอบเพื่อหาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบกับ เปรียบว่า การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (test on difference between all pairs of mean) ตามวิธีการของนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean square)
df	แทน	ชั้นความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายนั้นได้กระทำตามลำดับดังนี้ คือ

1. การนำเสนอข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง
3. การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่เรียนวิชา เอกต่างกันที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง

4. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่มีต่อ
พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง

5. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

6. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่เรียนวิชา แยกต่างหากที่มีต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

7. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่มีต่อ
พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

8. การวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ในด้านต่าง ๆ ทั้ง ๑ ด้าน

1. การนำเสนอข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลเป็นร้อยละ

ดังตาราง ๑

ตาราง 3 จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามวิทยาลัยครู และตัวแปร เพศ , วิชาเอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเรียน

ตัวแปร	เพศ		วิชาเอก					ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		รวม	ร้อยละ
	ชาย	หญิง	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	สังคมศึกษา	นาฏศิลป์	ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป		
วิทยาลัยครู											
จังหวัดเกษม	44	78	32	20	20	25	26	-	64	39	32.95
สวนสุนันทา	12	105	18	-	15	20	-	66	81	36	30.78
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	37	89	37	24	26	19	20	-	85	41	33.17
รวม	93	273	85	44	61	64	46	66	250	116	96.30

จากตาราง 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวนตามวิทยาลัยครู คือวิทยาลัยครูจันทระเกษม 123 คน วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 117 คน วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 126 คน และเมื่อพิจารณาตามตัวแปร เพศ วิชาเอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วพบว่า เป็นเพศชาย 93 คน เพศหญิง 273 คน วิชาเอกภาษาไทย 85 คน วิชาเอกภาษาอังกฤษ 44 คน วิชาเอกคณิตศาสตร์ 61 คน วิชาเอกวิทยาศาสตร์ 64 คน วิชาเอกสังคมศึกษา 46 คน และวิชาเอกนาฏศิลป์ 66 คน ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป จำนวน 250 คน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.50 ลงมา จำนวน 116 คน

2. การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติจริง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 2 นี้ ผู้วิจัยมุ่งทดสอบว่านักศึกษาชายและหญิงมี
ทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดง
ในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์
ที่ปฏิบัติจริง

พฤติกรรมการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติจริง	นักศึกษาชาย N = 93		นักศึกษาหญิง N = 273		df	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	15.66	3.13	16.45	2.85	364	-1.87
2. ด้านการเตรียมการสอน	14.16	3.15	14.97	3.43	364	-2.00 *
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการคำ ปรึกษา	15.46	3.07	16.10	3.23	364	-1.85
4. ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน	13.14	3.97	13.52	3.67	364	-0.85
5. ด้านการมอบหมายงาน	14.80	3.48	15.82	3.57	364	-2.42 *
6. ด้านการสร้างบรรยากาศใน ชั้นเรียน	15.28	2.12	15.25	2.03	364	0.14
7. ด้านการจูงใจและการเสริมแรง ทางการเรียน	13.81	3.82	14.78	3.93	364	-2.11 *
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เมื่อเกิด	14.20	2.11	14.53	2.13	364	-1.28
9. ด้านการประเมินผลการเรียนและ นำข้อมูลย้อนกลับ	15.77	3.28	16.11	3.36	364	-0.35

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 แสดงว่า ทักษะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาทักษะของนักศึกษาชายและหญิงต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่ปฏิบัติจริงในแต่ละด้านแล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการมอบหมายงาน และด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน

3. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 3 นี้ ผู้วิจัยมุ่งจะทดสอบว่านักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 5 - 24

ตาราง 5 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง จำแนกตามวิชาเอก

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติงานจริง	ภาษาไทย N = 85		ภาษาอังกฤษ N = 44		คณิตศาสตร์ N = 61		วิทยาศาสตร์ N = 64		สังคมศึกษา N = 46		นาฏศิลป์ N = 66		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	17.11	2.92	18.52	2.69	15.77	3.57	15.88	2.80	15.27	2.97	16.52	2.50	2.717*
2. ด้านการเตรียมการสอน	15.29	3.36	13.64	3.91	14.08	3.07	14.97	2.91	13.89	3.09	15.88	3.53	4.162*
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการ คำเป็นการสอน	16.75	3.43	15.61	3.45	15.23	2.99	15.70	3.80	14.96	3.03	16.65	2.54	3.506*
4. ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน	14.20	3.62	12.02	3.68	13.33	3.89	13.75	3.43	12.46	3.76	13.82	3.88	2.891*
5. ด้านการมอบหมายงาน	16.65	3.78	14.70	3.35	14.25	3.09	15.73	3.36	14.87	3.18	16.27	3.74	4.880*
6. ด้านการสร้างบรรยากาศใน ชั้นเรียน	15.46	1.83	14.73	2.23	15.02	2.22	15.55	1.64	15.17	2.42	15.30	2.10	1.242
7. ด้านการดูใจและเสริมแรง ทางการเรียน	15.52	3.92	13.00	3.99	13.57	3.90	14.82	3.43	13.24	3.06	15.71	3.93	5.986*
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เพิ่มเติม	14.86	2.16	14.34	2.29	14.26	1.10	13.95	1.73	14.04	1.78	14.92	2.40	2.542*
9. ด้านการประเมินผลการเรียน และนำข้อมูลย้อนกลับ	16.61	3.23	15.25	3.55	15.61	3.27	16.25	3.25	15.11	3.35	16.61	3.33	2.380*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนต่างวิชาเอกได้แก่ วิชาเอกภาษาไทย ภาษา
อังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์ มีทัศนต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแปรปรวนทัศนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติจริง จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	10,897.80	2,179.52	4.80*
ภายในกลุ่ม	360	163,204.75	453.35	
รวม	365	174,102.91		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทัศนต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการ
เปรียบเทียบทัศนของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนวความคิดของนิวแมน - กูลส์
(Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
วิชาเอก	129.30	129.82	131.11	136.70	141.68	142.47
1. สังคมศึกษา	-	0.52	1.81	7.40	12.38*	13.17*
2. ภาษาอังกฤษ	-	-	1.29	8.88	11.88*	12.85*
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	5.59	10.67*	11.38*
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	4.98	6.77
5. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	0.79
6. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 แสดงว่า นักศึกษารวิชาเอกภาษาไทยมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงแตกต่างกับนักศึกษารวิชาเอกสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และนักศึกษารวิชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงแตกต่างกับนักศึกษารวิชาเอกสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ โดยที่ทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	113.88	22.79	2.72*
ภายในกลุ่ม	360	3,020.58	8.39	
รวม	365	3,134.54		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนว
ความคิดของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls) ต่อไปผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง ๑ ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
	15.57	15.77	15.88	16.51	16.52	17.11
1. สังคมศึกษา	-	0.02	0.31	0.94	0.95	1.54*
2. คณิตศาสตร์	-	-	0.11	0.74	0.75	1.34
3. วิทยาศาสตร์	-	-	-	0.63	0.64	1.23
4. นาฏศิลป์	-	-	-	-	0.01	0.60
5. ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	-	0.59
6. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง ๑ แสดงว่า นักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงด้านคุณลักษณะส่วนตัว แตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเตรียมการสอน จำนวนตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	8	227.95	45.59	4.18*
ภายในกลุ่ม	380	3,843.82	10.96	
รวม	388	4,171.78		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเตรียมการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนว
ความคิดของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเตรียมการสอน จำแนกตามวิชาเอก

ค่าเฉลี่ย วิชาเอก	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
	13.64	13.89	14.08	14.97	15.29	15.88
1. ภาษาอังกฤษ	-	0.25	0.44	1.33	1.65	2.24*
2. สังคมศึกษา	-	-	0.19	1.08	1.08	1.99*
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	0.89	1.21	2.08*
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	0.32	0.91
5. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	0.59
6. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า นักศึกษารวิชาเอกนาฏศิลป์มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเตรียมการสอน แตกต่างกับ นักศึกษารวิชาเอกภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษารวิชาเอกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	173.11	34.62	3.50*
ภายในกลุ่ม	360	3,555.28	9.88	
รวม	365	3,728.37		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็นรายหมู่ โดยใช้
กระบวนการตามแนวความคิดของนิวแมน - คูลส์ (Newman Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์
ปรากฏดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก	ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
		14.98	15.23	15.61	15.70	16.65	16.75
1. สังคมศึกษา	-		0.27	1.05	0.74	1.69*	1.79*
2. คณิตศาสตร์	-		-	0.38	0.47	1.42*	1.52*
3. ภาษาอังกฤษ	-		-	-	0.09	1.04	1.14
4. วิทยาศาสตร์	-		-	-	-	0.95	1.05
5. นาฏศิลป์	-		-	-	-	-	0.1
6. ภาษาไทย	-		-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า นักศึกษาริชาเอกภาษาไทย มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน แตกต่างกับนักศึกษาริชาเอก
สังคมศึกษากับคณิตศาสตร์ และนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน แตกต่างกับนักศึกษาริชาเอกคณิตศาสตร์
ทั้ง 2 กรณี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาริชาเอกอื่น ๆ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 14 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	198.26	39.65	2.89*
ภายในกลุ่ม	360	4,937.22	13.71	
รวม	365	5,135.47		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพรูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนว
ความคิดของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏตาราง 15

ตาราง 15 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
	12.02	12.48	13.33	13.75	13.82	14.20
1. ภาษาอังกฤษ	-	0.44	1.31	1.73	1.80	2.18*
2. สังคมศึกษา	-	-	0.87	1.29	1.36	1.74
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	0.42	0.48	0.87
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	0.07	0.45
5. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	0.38
6. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษารวิชาเอกภาษาไทย มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน แตกต่างกับนักศึกษารวิชาเอกภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษารวิชาเอกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์
ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการมอบหมายงาน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	295.38	59.07	4.89*
ภายในกลุ่ม	380	4,348.65	12.08	
รวม	385	4,644.00		

*มีนัยระดับทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่าทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์
ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการ
เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนวความคิดของนิวแมน - คูลส์
(Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการมอบหมายงาน จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
วิชาเอก	14.25	14.70	14.87	15.73	16.27	16.67
1. คณิตศาสตร์	-	0.45	0.62	1.48	2.02 [*]	2.00 [*]
2. ภาษาอังกฤษ	-	-	0.17	1.03	1.57	1.95 [*]
3. สังคมศึกษา	-	-	-	0.86	1.40	1.78 [*]
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	0.54	0.92
5. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	0.38
6. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า นักศึกษารวิชาเอกภาษาไทย มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างกับนักศึกษารวิชาเอกคณิตศาสตร์
ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และนักศึกษารวิชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างกับนักศึกษารวิชาเอกคณิตศาสตร์ ทั้ง 2
กรณีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	26.28	5.21	1.24
ภายในกลุ่ม	350	1,508.94	4.18	
รวม	355	1,535.36		

จากตาราง 18 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 19 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	420.39	84.08	5.99*
ภายในกลุ่ม	350	5,056.62	14.05	
รวม	355	5,477.01		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและการเสริมแรงของการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนวความคิดของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
วิชาเอก	13.00	13.24	13.57	14.92	15.52	15.71
1. ภาษาอังกฤษ	-	0.24	0.57	1.92*	2.52*	2.71*
2. สังคมศึกษา	-	-	0.33	1.68	2.28*	2.47*
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	1.35	1.95*	2.14*
4. วิทยาศาสตร์	-	-	-	-	0.60	0.79
5. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	0.19
6. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และนักศึกษาริชาเอกภาษาไทย มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและการเสริมแรง

ทางการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการตั้งใจและการเสริมแรงทางการเรียนแตกต่างกับนักศึกษาวิชาเอกวิทยาศาสตร์ โดยที่ทั้ง 3 กรณีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	55.13	11.03	2.54*
ภายในกลุ่ม	350	1,651.38	4.34	
รวม	355	1,706.51		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทักษะของ นักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนวความคิดของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม
จำแนกตามวิชาเอก

ค่าเฉลี่ย วิชาเอก	$\bar{X}_1$ 13.95	$\bar{X}_2$ 14.04	$\bar{X}_3$ 14.26	$\bar{X}_4$ 14.34	$\bar{X}_5$ 14.68	$\bar{X}_6$ 14.92
1. วิทยาศาสตร์	-	0.09	0.31	0.39	0.81	0.97*
2. สังคมศึกษา	-	-	0.22	0.30	0.82	0.88
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	0.08	0.80	0.68
4. ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	0.05	0.58
5. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	0.08
6. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า นักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนแตกต่างกับนักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาริชาเอกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 23 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ จำแนกตาม
วิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	130.54	29.11	2.38 *
ภายในกลุ่ม	360	3,949.18	10.97	
รวม	365	4,079.72		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการ
สอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการประเมินผลทางการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็น
รายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนวคิดของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls) ต่อไป ผล
การวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
	20.56	20.56	20.70	20.75	21.15	21.26
1. วิทยาศาสตร์	-	0.08	0.14	0.19	0.58	0.68*
2. นาฏศิลป์	-	-	0.05	0.10	0.50	0.60
3. คณิตศาสตร์	-	-	-	0.05	0.45	0.55
4. ภาษาอังกฤษ	-	-	-	-	0.40	0.50
5. สังคมศึกษา	-	-	-	-	-	0.10
6. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า นักศึกษารวิชาเอกภาษาไทย มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ด้านการประเมินผลการเรียนและการนำข้อมูลย้อนกลับ
แตกต่างกับ นักศึกษารวิชาเอกวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษา
วิชาเอกอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำต่อพฤติกรรมการ
การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 4 นี้ ผู้วิจัยมุ่งทดสอบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง แตกต่างกันหรือไม่
ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

พฤติกรรมการสอนที่อาจารย์ปฏิบัติจริง	ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป N = 250		ต่ำกว่า 2.50 ลงมา N = 116		df	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	18.58	2.94	15.73	2.84	364	2.53*
2. ด้านการเตรียมการสอน	14.85	3.33	14.59	3.49	364	0.68
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการ คำใบ้การสอน	16.10	3.24	15.59	3.08	364	1.42
4. ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน	13.38	3.81	13.53	3.84	364	-0.35
5. ด้านการมอบหมายงาน	15.66	3.67	15.38	3.35	364	0.67
6. ด้านการสร้างบรรยากาศใน ชั้นเรียน	15.29	2.08	15.17	2.04	364	0.52
7. ด้านการจูงใจและการเสริม แรงทางการเรียน	14.84	3.09	14.30	3.84	364	0.79
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เพิ่มเติม	14.40	2.07	14.54	2.19	364	-0.59
9. ด้านการประเมินผลการเรียน และนำข้อมูลย้อนกลับ	16.10	3.35	15.71	3.30	364	1.25

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ไบนารีตารางนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ดำพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูในแต่ละด้านแล้ว พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติแตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาชายและหญิงต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 5 นี้ ผู้วิจัยมุ่งทดสอบว่านักศึกษาชายและหญิง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 26

ตาราง 28 เปรียบเทียบทัศนระของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่นักศึกษา
ต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

พฤติกรรมการสอนที่ต้องการให้ อาจารย์ปฏิบัติ	นักศึกษาชาย N = 93		นักศึกษาหญิง N = 273		df	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	20.66	2.03	20.95	2.86	364	-0.89
2. ด้านการเขียนการสอน	21.46	2.87	21.24	2.56	364	0.70
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนิน การสอน	21.24	2.43	21.04	2.53	364	0.63
4. ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน	20.72	2.69	20.20	2.90	364	1.53
5. ด้านการมอบหมายงาน	20.76	2.48	20.72	2.65	364	0.11
6. ด้านการสร้างบรรยากาศใน ชั้นเรียน	20.06	2.43	19.67	2.50	364	1.38
7. ด้านการจุดใจและการเสริมแรง ทางการเรียน	20.55	2.73	20.74	2.82	364	-0.56
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เพิ่มเติม	16.27	1.98	17.19	1.86	364	0.34
9. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้และ นำข้อมูลย้อนกลับ	21.04	2.60	20.79	2.69	364	0.78

จากตาราง 26 แสดงว่าทัศนะของนักศึกษาชายและหญิงที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ทัศนะของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ในตารางนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาริชาเอกต่างกันที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 8 นี้ ผู้วิจัยมุ่งทดสอบว่านักศึกษาต่างวิชาเอกมีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ในตาราง 27 - 38

ตาราง 27 เปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ จำแนกตามวิชาเอก

พฤติกรรมการสอนที่ต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ	ภาษาไทย N = 85		ภาษาอังกฤษ N = 44		คณิตศาสตร์ N = 61		วิทยาศาสตร์ N = 64		สังคมศึกษา N = 46		นาฏศิลป์ N = 66		F
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	21.02	2.96	20.43	2.81	21.07	2.94	20.45	2.95	21.59	2.24	20.77	3.00	1.170
2. ด้านการเตรียมการสอน	20.92	3.09	21.11	2.54	21.56	2.99	21.66	2.87	21.61	2.22	21.09	2.97	0.950
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน													
การสอน	21.21	2.64	20.86	2.40	21.26	2.68	21.05	2.43	21.17	2.32	20.92	2.75	0.229
4. ด้านการใชู้ปแบบการสอน	20.45	2.68	20.07	2.60	20.02	2.85	20.92	2.46	20.54	2.72	19.92	3.50	1.122
5. ด้านการมอบหมายงาน	20.73	2.54	20.86	2.48	20.59	2.70	20.38	2.55	21.02	2.48	20.89	2.85	0.463
6. ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน	19.78	2.40	20.11	2.36	19.41	2.53	19.70	2.78	20.46	2.11	19.45	2.50	1.386
7. ด้านการจูงใจและการเสริมแรง													
ทางการเรียน	21.05	2.63	20.61	2.67	20.15	2.96	20.34	2.71	21.13	2.16	20.80	2.98	1.184
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม	17.53	1.79	16.73	1.66	17.10	2.09	16.80	1.96	17.07	1.84	17.73	1.90	2.825*
9. ด้านการประเมินผลการเรียนรู้และนำข้อมูลย้อนกลับ	21.25	2.60	20.75	2.65	20.70	2.55	20.58	2.53	21.15	2.36	20.89	3.15	0.766

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติในแต่ละด้านทั้ง ๑ ด้านแล้ว พบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งรายละเอียดของการเปรียบเทียบปรากฏในตาราง 30 ถึง 40 อย่างไรก็ตามก็ถือได้ว่าปัจจัยทางด้านการเรียนรู้ต่างวิชาเอกนั้นไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติอย่างไร

ตาราง 28 เปรียบเทียบความแปรปรวนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	706.98	141.20	0.48
ภายในกลุ่ม	380	103,178.37	206.81	
รวม	385	103,884.31		

จากตาราง 28 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน ที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 29 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	48.11	9.62	1.17
ภายในกลุ่ม	360	2,961.06	8.23	
รวม	365	3,009.17		

จากตาราง 29 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญ

ตาราง 30 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการเตรียมการสอน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	33.38	6.68	0.95
ภายในกลุ่ม	360	2,528.74	7.02	
รวม	365	2,562.12		

จากตาราง 30 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการเตรียมการสอน แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 31 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน จำแนก
ตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	7.65	1.51	0.23
ภายในกลุ่ม	360	2,369.24	6.58	
รวม	365	2,376.79		

จากตาราง 31 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการ
การสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 32 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	45.66	9.11	1.12
ภายในกลุ่ม	360	2,923.41	8.12	
รวม	365	2,969.07		

จากตาราง 32 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 33 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการมอบหมายงาน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	15.79	3.16	0.48
ภายในกลุ่ม	360	2,454.93	6.82	
รวม	365	2,470.72		

จากตาราง 33 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 34 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน จำแนกตาม
วิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	41.72	8.34	1.37
ภายในกลุ่ม	360	2,199.08	6.11	
รวม	365	2,240.78		

จากตาราง ๓๔ แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทัศนคติต่อการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง ๓๕ เปรียบเทียบความแปรปรวนทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการตั้งใจและการเสริมแรงทางการเขียน จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	48.48	9.30	1.19
ภายในกลุ่ม	380	2,801.99		
รวม	385	2,848.47		

จากตาราง ๓๕ แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทัศนคติต่อการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการตั้งใจและการเสริมแรงทางการเขียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 36 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการ
ช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	49.28	9.85	2.83*
ภายในกลุ่ม	360	1,255.66	3.49	
รวม	365	1,304.93		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน
และการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการ
เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาเป็นรายคู่ โดยใช้กระบวนการตามแนวความคิดของนิวแมน - กูลส์
(Newman - Keuls) ต่อไป ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 37

ตาราง 37 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ที่คะแนนของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาพีทครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และ
การช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม จำแนกตามวิชาเอก

ค่าเฉลี่ย วิชาเอก	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$	$\bar{X}_4$	$\bar{X}_5$	$\bar{X}_6$
	16.73	16.80	17.07	17.10	17.63	17.73
1. ภาษาอังกฤษ	-	0.07	0.34	0.37	0.80	1.00*
2. วิทยาศาสตร์	-	-	0.27	0.30	0.79	0.93
3. สังคมศึกษา	-	-	-	0.03	0.46	0.66
4. คณิตศาสตร์	-	-	-	-	0.43	0.63
5. ภาษาไทย	-	-	-	-	-	0.20
6. นาฏศิลป์	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 37 แสดงว่า นักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาพีทครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ
ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกับนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษ อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาริชาเอกอื่น ๆ มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตาราง 36 เปรียบเทียบความแปรปรวนทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของ
อาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ
จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	27.26	5.45	0.77
ภายในกลุ่ม	360	2,561.40	7.12	
รวม	365	2,588.66		

จากตาราง 36 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน
วิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการประเมินผลการเรียนและ
นำข้อมูลย้อนกลับ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ต่อพฤติกรรมการ
การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 7 นี้ ผู้วิจัยมุ่งจะทดสอบว่านักศึกษาที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษา
ต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันหรือไม่ ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 37

ตาราง 36 เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษา
ต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

พฤติกรรมการสอนที่ต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ	ต่ำกว่า 2.50 ขึ้นไป N = 250		ต่ำกว่า 2.50 ลงมา N = 116		df	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	21.15	2.74	20.32	3.06	364	2.59*
2. ด้านการเรียนการสอน	21.41	2.53	21.05	2.89	364	1.20
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนิ การสอน	21.18	2.48	20.94	2.71	364	0.78
4. ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน	20.38	2.84	20.22	3.27	364	0.53
5. ด้านการมอบหมายงาน	20.89	2.51	20.38	2.78	364	1.75
6. ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน	19.84	2.49	19.81	2.46	364	0.63
7. ด้านการจูงใจและการเสริมแรง ทางการเรียน	20.74	2.86	20.59	3.08	364	0.48
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เพิ่มเติม	17.18	1.82	17.31	2.03	364	-0.69
9. ด้านการประเมินผลการเรียนและ นำข้อมูลย้อนกลับ	21.00	2.58	20.55	2.82	364	1.50

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 39 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป กับต่ำกว่า 2.50 ลงมามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้ปฏิบัติในแต่ละด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว นั่นคือ โดยส่วนรวมปัจจัยทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป กับต่ำกว่า 2.50 ลงมานั้นไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของนักศึกษาในการพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแต่อย่างใด

8. การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงกับพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์แสดงในตาราง 40

ตาราง 40 เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง
กับพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	ที่ปฏิบัติจริง N = 366		ที่นักศึกษาต้องการ N = 366		df	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว	16.29	2.93	20.89	2.87	365	-22.69 *
2. ด้านการเรียนการสอน	14.77	3.38	21.29	2.65	365	-30.19 *
3. ด้านการเสนอเนื้อหาในการสอน	15.93	3.19	21.09	2.55	365	-25.68 *
4. ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน	13.43	3.75	20.33	2.85	365	-30.16 *
5. ด้านการมอบหมายงาน	15.58	3.57	20.73	2.60	365	-23.53 *
6. ด้านการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน	15.25	2.06	19.77	2.48	365	-26.28 *
7. ด้านการจูงใจและการเสริมแรง ทางการเรียน	14.54	3.87	20.69	2.79	365	-25.91 *
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียน เพิ่มเติม	14.45	2.10	17.21	1.89	365	-20.48 *
9. ด้านการประเมินผลการเรียนและ นำข้อมูลย้อนกลับ	16.03	3.34	20.86	2.66	365	-24.96 *

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 แสดงว่า ทิศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงกับพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงกับพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติในแต่ละด้านแล้ว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 9 ด้าน

จากแบบสอบถามปลายเปิดมีผู้ให้ข้อเสนอแนะ 41 ราย ในจำนวนนี้เสนอแนะด้านคุณลักษณะส่วนตัว 6 ราย คือ เสนอให้อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูควรพูดให้ชัดเจนหนึ่งราย อาจารย์ควรมีอารมณ์มั่นคงหนึ่งราย และควรมีความสนใจผู้เรียนทั่วถึงและทำการสอน 4 ราย ด้านการเตรียมการสอนมีผู้เสนอแนะ 5 ราย โดยเสนอให้ชี้แจงแผนการสอนตลอดเทอม 2 ราย กำหนดจุดมุ่งหมายให้พอเหมาะกับระดับของผู้เรียน 2 ราย และให้ห้องสมุดเตรียมเอกสาร ตำราให้เพียงพอหนึ่งราย ด้านการนำเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน มีผู้เสนอแนะ 2 ราย ทั้งสองรายเสนอแนะว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูควรเสนอเนื้อหาสาระของบทเรียนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ส่วนด้านการใช้อุปกรณ์การสอนมีผู้เสนอแนะ 7 ราย คือ ควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบให้เหมาะสมและเพียงพอ 4 ราย ควรนำไปศึกษานอกสถานที่ 2 ราย และควรแนะนำนักศึกษาให้ใช้อุปกรณ์การสอนหนึ่งราย ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมีผู้เสนอแนะ 3 ราย โดยเสนอให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างมีอิสระ 2 ราย ดักเตือนให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่หนึ่งราย เปิดโอกาสให้ความคิดเห็นคัดค้านได้ 4 ราย และใช้อ่านางสั่งการให้ผู้เรียนปฏิบัติตามหนึ่งราย ด้านการมอบหมายงานเสนอแนะ 4 ราย ทั้ง 4 รายเสนอว่าควรมอบหมายงานให้พอเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน ด้านการเสริมแรงงานทางการเรียนมีผู้เสนอแนะ 5 ราย ก็ควรใช้รางวัลให้เกิดกำลังใจในการแสดงความคิดเห็นหนึ่งราย ควรใช้มุขตลกเพื่อให้ผู้เรียนสนใจ 3 ราย และยกย่องผลงานของผู้เรียนหนึ่งราย ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนและการช่วยเหลือพิเศษมีผู้เสนอแนะ 7 ราย โดยเสนอว่าควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือซักถาม 5 ราย ให้ความสนใจและเป็นกันเองหนึ่งราย และเสนอว่าควรจัดสอนพิเศษหนึ่งราย ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับมีผู้เสนอ 3 ราย และทั้ง 3 ราย เสนอแนะว่าควรทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียนที่ผ่านมา

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูทของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติงานจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติตามตัวแปร เพศ วิชาเอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ ได้แก่ นักศึกษาวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ระดับปริญญาตรีตามหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 เฉพาะนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาชีพรูททั้ง 5 รายวิชาคือ ศึกษา 111 ศึกษา 121 ศึกษา 131 ศึกษา 281 และศึกษา 312 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2526 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนวิชาชีพรูทสอดคล้องกัน 3 วิทยาลัยครู คือ วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูสวนสุนันทา และวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 380 คน แบบสอบถามได้รับคืน 370 ชุด เป็นแบบสอบถามสมบูรณ์ 366 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.30 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไป 380 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูทของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และนักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูทของอาจารย์วิทยาลัยครู โดยจัดแบ่งพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูทออกเป็น 9 ด้าน แต่ละด้านมีข้อความ 5 ข้อ รวมเป็น 45 ข้อ แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 เกณฑ์ ตามแบบของลิเคิร์ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการคำนวณหาค่าต่าง ๆ คือ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน เลขคณิต ค่าความแปรปรวน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ $t - test$ เปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาชายและหญิง ทักษะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ และทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนที่ปฏิบัติจริงกับพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ใช้ $F - test$ และวิธีการทางสถิติของนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls) ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ทักษะของนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกัน คือ วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติจริงมีดังนี้

1.1 นักศึกษาชายและหญิงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเตรียมการสอน ด้านการมอบหมายงาน และด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียนนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านการเตรียมการสอน

ด้านการเสนอเนื้อหาในการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม และด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ นักศึกษาต่างวิชา เองกันมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละด้านพบว่า ด้านคุณลักษณะส่วนตัว นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติมีดังนี้

2.1 นักศึกษาชายและหญิงที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักศึกษาต่างวิชา เองกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม นักศึกษามีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกับทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้ปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่า ทัศนคติของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุก ๆ ด้าน เช่นกัน

ค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกด้าน ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้ปฏิบัติ ปรากฏว่า อยู่ในเกณฑ์มากทุกด้าน และที่มากที่สุดมี 2 ด้านคือ ด้านการเตรียมการสอนและด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน

อภิปรายผล

การที่นักศึกษาชายและหญิงที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวงที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้นอาจเป็นเพราะ ปัจจุบันการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทยและการดำรงชีวิตของคนไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมาก กล่าวคือ ทั้งหญิงและชายได้รับการอบรมและการปฏิบัติคล้ายคลึงกัน มีเสรีภาพ และมีโอกาสในการแสดงออกเท่า ๆ กัน และนักศึกษาริทยาลัยครูส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระยะคาบเกี่ยวระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัยที่มีความกระตือรือร้นที่จะคิดและแสดงออกอย่างเสรี มีความมุ่งหวังในความถูกต้อง (โสภณพรณ ดันตยาคม และสมบัติ วัจนะสาริกากุล 2522 : ๑) ดังนั้น เพศจึงไม่ใช่เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลที่จะทำให้เกิดความแตกต่างทางทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยได้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ในแต่ละด้าน พบว่านักศึกษาชายที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูด้านการเตรียมการสอน ด้านการมอบหมายงาน ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน แตกต่างกับนักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่เรียนวิชา เอกต่างกัน คือวิชา เอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และนาฏศิลป์ ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่านักศึกษาที่เรียนวิชา เอกต่างกันที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาเอกมีลักษณะเฉพาะ ส่วนวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ให้การศึกษอบรมที่ต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ในการสอน มีความรู้เนื้อหาวิชาที่สอน และวิชาจากศาสตร์สาขาอื่น ๆ เช่น จิตวิทยา การแนะแนว

การวัดผลประเมินผล เป็นต้น (ทูลสถา สำนักงานเลขาธิการ กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู 2523 : 2) แต่เมื่อวิเคราะห์หัตถุกรรมแต่ละด้าน โดยการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ นิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls) แล้ว พบว่านักศึกษาริชาเอกภาษาไทยที่มีทักษะต่อหัตถุกรรม การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงด้านคุณลักษณะส่วนตัว แตกต่างกับนักศึกษาริชาเอกสังคมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติและเนื้อหาของวิชาภาษาไทยสอน ให้มีระเบียบ ใช้ภาษาถูกต้องและเห็นความสวยงามของภาษา (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 110) ซึ่งเป็นคุณลักษณะส่วนตัวโดยทั่วไปของอาจารย์ผู้สอนที่ดี ส่วนธรรมชาติของวิชาสังคมศึกษานั้น สอนให้ มองโลกกว้าง ยืดหยุ่น และมีความรู้ทันต่อเหตุการณ์ (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 129) ดังนั้น นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยและนักศึกษาริชาเอกสังคมศึกษาจึงมีทักษะต่อหัตถุกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกับนักศึกษาริชาเอกสังคมศึกษา

นักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ที่มีทักษะต่อหัตถุกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเตรียมการสอน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชานาฏศิลป์เน้น เรื่องการปฏิบัติ การฝึกให้แสดงได้จริง (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 91) การสอนเป็นไปตามขั้นตอนซ้ำกับที่เคยปฏิบัติ ต่างกับนักศึกษาริชาเอกสังคมศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนการใช้หนังสือและ เอกสารจากห้องสมุด และแตกต่างจากนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ซึ่งต้องฝึกฝน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ต้องอ่านข่าวสาร ฝึกพูด ฝึกฟัง (สภาการฝึกหัดครู 2524 : 122) สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ต้องใช้เหตุผล การลำดับขั้นตอนการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน จึงมีความจำเป็น การเตรียมการสอนวิชาชีพครู ในทักษะของนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์จึงเห็นว่า เหมาะสมกว่านักศึกษาริชาเอกคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ ดังนั้น นักศึกษาริชาเอก นาฏศิลป์ จึงมีทักษะต่อหัตถุกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงด้านการเตรียมการสอน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ

ด้านเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยที่มีทักษะต่อหัตถุกรรม การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอนแตกต่างกับ

ทักษะของนักศึกษาริชาเอกสังคมศึกษาและคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ นักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงด้าน การนำเสนอเนื้อหา แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกเคมีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนำเสนอเนื้อหาของอาจารย์ในวิชาภาษาไทย และนาฏศิลป์ มีวิธีการ สอนที่สอดคล้อง คล้ายคลึงกับวิชาชีพรู เช่น การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การใช้ เหตุการณ์ประจำวันที่เกิดขึ้นจริงในการนำเสนอ (สภาการศึกษา 2524 : 110) ส่วน ธรรมชาติของวิชาเอกสังคมศึกษา และคณิตศาสตร์แตกต่างไปจากวิชาภาษาไทยและนาฏศิลป์ วิชาสังคมศึกษาเน้นด้านสังคม วัฒนธรรม และประโยชน์ ของส่วนรวม (สภาการศึกษา 2524 : 129) วิชาคณิตศาสตร์ก็มีเนื้อหา คำศัพท์และกฎเกณฑ์ที่ต่างกัน การนำเสนอเนื้อหาย่อมต้อง ใช้วิธีการเฉพาะ ดังนั้น นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยจึงมีทักษะของนักศึกษาริชาเอกสังคมและ คณิตศาสตร์ และนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูของอาจารย์ ที่ปฏิบัติจริง ด้านการนำเสนอเนื้อหา แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาคณิตศาสตร์

ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน วิชาชีพรูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน แตกต่างกับนักศึกษาริชาเอก อังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาเอกภาษาอังกฤษ มุ่ง เน้นการฝึกทักษะเป็นพิเศษ อุปกรณ์การสอนจึงมีความสำคัญ เช่น เครื่องฝึกพูด ฝึกฟัง เป็นต้น วิชาภาษาไทย เป็นวิชาทักษะเช่นเดียวกัน แต่ก็สามารถฝึกได้ทุกโอกาส ลักษณะ การสอนวิชาชีพรูก็มีส่วนคล้ายกันกับวิชาภาษาไทย ดังนั้น นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยจึงมี ทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการใช้อุปกรณ์การสอนแตก ต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษ

ด้านการมอบหมายงาน นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอน วิชาชีพรู ของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษา ริชาเอกสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพรูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง

ด้านการมอบหมายงานแตกต่างจากทักษะของนักศึกษาวิชาเอกคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการมอบหมายงานในวิชาภาษาไทย และวิชานาฏศิลป์ มีวิธีการเช่นเดียวกันกับวิชาชีพครู เช่น การซักถามความก้าวหน้าของงานที่มอบหมาย และการตรวจงานที่มอบให้ทำอีกทั้งวิชาสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ก็มีความแตกต่างในด้านลักษณะของวิชาไปจากวิชาภาษาไทยและวิชานาฏศิลป์ เช่น วิชานาฏศิลป์ดูที่ผลการปฏิบัติของนักเรียนได้ทันที วิชาภาษาไทยก็สังเกตได้ขณะทำการสอน ดังนั้น นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยจึงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ และนักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการมอบหมายงาน แตกต่างจากทักษะของนักศึกษาวิชาเอกคณิตศาสตร์

การที่นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะลักษณะของวิชาเอกนาฏศิลป์ ส่วนใหญ่เป็นภาคปฏิบัติ ต้องปฏิบัติได้จริง เมื่อปฏิบัติได้ก็เป็นแรงเสริมอยู่ในธรรมชาติของการฝึก การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์นั้น วิธีการที่สอนก็ใช้วิธีบรรยาย การมอบงานเป็นส่วนสำคัญ ซึ่งเป็นวิธีสอนเช่นเดียวกันกับวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จึงต้องการแรงจูงใจและการเสริมแรงเป็นพิเศษกว่านักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์ ดังนั้น นักศึกษาวิชาเอกนาฏศิลป์จึงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

การที่นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อาจเป็นเพราะวิธีการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์มักจะใช้วิธีการเช่นเดียวกันกับวิชาภาษาไทย กล่าวคือ การบรรยาย การทำงาน และการทำรายงาน และแรงจูงใจก็ใช้วิธีคล้าย ๆ กัน เช่น การให้กำลังใจของผลงาน ส่วนวิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์อาจต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เช่น คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่ยาก การตั้งใจและเสริมแรงจึงมีความจำเป็นมาก นักศึกษาริชาเอกอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จึงมีความรู้ดีกว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูให้การตั้งใจ และเสริมแรงน้อยไปกว่าที่เคยได้รับจากอาจารย์วิชาต่าง ๆ ดังนั้น นักศึกษาริชาเอกภาษาไทย จึงมีทักษะต่อพฤติกรรมการและสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการตั้งใจและเสริมแรงทางการเรียน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์

การที่นักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงด้านการตั้งใจและเสริมแรงทางการเรียนแตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะวิชาเอกวิทยาศาสตร์ต้องใช้วิธีสอนที่แตกต่างจากการสอนภาษาอังกฤษและวิชาชีพครู แรงเสริมที่สำคัญคือความเข้าใจเนื้อหาวิชาผู้สอนจึงต้องใช้แรงจูงใจและเสริมแรงเป็นพิเศษจึงจะได้ผล เมื่ออาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูให้ความสนใจ เรื่องการเสริมแรงน้อยไปกว่าที่เคยได้รับ จึงรู้ดีกว่าในด้านเสริมแรงค่อนข้างต่ำ ดังนั้น นักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษจึงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการตั้งใจและเสริมแรงทางการเรียน แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์

การที่นักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะวิชาเอกวิทยาศาสตร์ และนาฏศิลป์ มีธรรมชาติของเนื้อหาวิชาแตกต่างกัน วิชาวิทยาศาสตร์ มีความจำเป็นต้องการให้มีการจัดสอนพิเศษเมื่อนักศึกษาไม่เข้าใจและต้องมีการซักถามจนเข้าใจ

ส่วนวิชานาฏศิลป์นั้น การสอนพิเศษอาจไม่มีความจำเป็น และการซักถามมีน้อย การฝึกทักษะมีความจำเป็น เมื่ออาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูใช้วิธีเดียวกันสอนนักศึกษาต่างวิชาเอก นักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์จึงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์

การที่นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะวิชาริชาเอกวิทยาศาสตร์มีระเบียบวิธีและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งแตกต่างกับวิชาภาษาไทย และวิชาชีพครู การประเมินผลการเรียนวิชาริชาเอกวิทยาศาสตร์ชัดเจนทั้งทางค่านความจำ ความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการนำไปใช้ ส่วนวิชาชีพครูมีวิธีการประเมินเช่นเดียวกับภาษาไทย นักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์จึงรู้สึกว่าพฤติกรรมทางด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูน้อยไป ดังนั้น นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยจึงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกวิทยาศาสตร์

การที่นักศึกษาที่เรียนต่างวิชาเอกมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และการที่นักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูใช้พฤติกรรมการสอนด้านนี้เหมาะสม โดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์มากกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะของนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษ ดังนั้น ทักษะพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติมในทักษะของนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์และนักศึกษาริชาเอกภาษาอังกฤษจึงมีความแตกต่างกัน

การที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์สูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่ต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และการที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่ต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติด้านคุณลักษณะส่วนตัว แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเรียนรู้ได้เร็วกว่า ต้องการมีประสบการณ์และการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ แตกต่างจากนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งต้องการให้อาจารย์แสดงพฤติกรรมการสอนด้านคุณลักษณะส่วนตัว ในเรื่องการอธิบายและให้ความสนใจมากกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

การที่นักศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงกับพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความมุ่งหวังของนักศึกษาดังไว้สูง ซึ่งเป็นไปตามหลักสังคมวิทยาที่มนุษย์มีความคาดหวังอุดมการณ์ไว้มาก แต่เมื่อปฏิบัติจริงกระทำไม่ได้ถึงระดับที่มุ่งหวังไว้ (บรรพต วีระชัย 2520 : 122)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่ว่า นักศึกษาหญิงมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกับทัศนคติของนักศึกษาชายในด้านการเตรียมการสอน ด้านการมอบหมายงาน และด้านการตั้งใจและการเสริมแรงทางการเรียน จึงเสนอแนะว่า ศึกษานิเทศก์ควรจะได้มีบทบาทในการนิเทศ และจัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู โดยให้คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเพศ เช่น ด้านการมอบหมายงาน นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายย่อมมีความสามารถแตกต่างกัน

จากผลการวิจัยที่ว่า นักศึกษาริชาเอกภาษาไทยและนักศึกษาริชาเอกนาฏศิลป์ที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงแตกต่างกันทักษะของนักศึกษาริชาเอกสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ จึงเสนอแนะว่า ผู้บริหารงานวิชาการของวิทยาลัยควรจัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูภายในกลุ่มวิทยาลัย อาจจัดในรูปแบบเสนอผลงานวิจัย เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ และอภิปรายสรุป เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ทั้ง ๑ คำน

จากผลการวิจัยที่ว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของอาจารย์ แตกต่างกับทักษะของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงเสนอแนะว่า ควรพัฒนาอาจารย์ในด้านนี้ โดยกรรมการฝึกหัดครูจัดสัมมนาเชิงวิชาการของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูร่วมกับอาจารย์ในสถาบันผู้ผลิตครูอื่น เช่น มหาวิทยาลัย เป็นต้น

จากผลการวิจัยที่ว่า นักศึกษาที่มีทักษะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติอยู่ในระดับมากและมากที่สุด จึงเสนอแนะว่า ควรจะได้มีการปรับปรุงพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ทั้ง ๑ คำน ให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น โดยการจัดให้มีการสัมมนาเชิงปฏิบัติการกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการสอนวิชาชีพครู ส่วนสถานศึกษาควรจัดหาเอกสาร ตำรา และวัสดุต่าง ๆ ให้ผู้เรียนใช้ประกอบการอย่างพร้อมมูล

เพื่อให้การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูมีประสิทธิภาพ กรรมการฝึกหัดครูควรจัดระบบการนิเทศและการตรวจราชการ ติดตามประเมินผลการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร วิธีการสอนและเนื้อหาวิชาชีพครู

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควารศึกษา เปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูให้ครอบคลุมสาขาวิชาที่จัดสอน ได้แก่ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา วิชาพื้นฐานทางการศึกษา วิชาหลักสูตรและการสอน เป็นต้น โดย การเพิ่มตัวแปรอาจารย์ ผู้บริหาร และใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ อาศัยการสังเกต การ สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญประกอบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ก๋อ สุวิมลพาณิชย์ "ข้อคิดบางประการเกี่ยวกับการฝึกหัดครู" ใน เอกสารการสัมมนาผู้อำนวยการ
อาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ กรมการฝึกหัดครู หน้า 40 - 48 กระทรวงศึกษาธิการ 2517
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 -
2529 พัฒนาศึกษา 2525, 369 หน้า
- คณิงศักดิ์ คำแถม พฤติกรรมการสอนด้านการถามตอบและทักษะทั่วไป ปริญญาโท กศ.ม.,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 60 หน้า อัดสำเนา
- คุรุสภา, สำนักงานเลขาธิการ กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู
ระหว่างวันที่ 18 - 19 กรกฎาคม 2523 2523, 51 หน้า
- เจลิยว บุรีภักดิ์ และคณะ รายงานผลการวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ดี โรงพิมพ์กรมตำรวจ
2520, 425 หน้า
- บรรพต วีระชัย สังคมวิทยา - มานุษยวิทยา โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 270 หน้า
- ประสงค์ แสงแก้ว พฤติกรรมการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครูลำปางตามทัศนะและความคาดหวัง
ของนักศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 68 หน้า
อัดสำเนา
- ปิ่นวดี จิระนราบุษย์ ศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519,
122 หน้า อัดสำเนา
- ✓ ไพฑูรย์ สิมลารัตน์ การดำเนินการสอนในระดับอุดมศึกษา ในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา
ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 210 หน้า
- ไพฑูรย์ สิมลารัตน์ และศรีเพ็ญ สุทธิพิทยากุล รายงานการศึกษาทัศนะของผู้เรียนที่มีต่อการ
แสดงแบบบรรยายในการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 210 หน้า
- เมืองทอง แคมมณี "สรุปลักษณะของครูที่ดีจากแบบสอบถามนิสิตแพทย์" รายงานสรุปการสัมมนา
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2518, 209 หน้า

ยุพา บุณยะ การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีพครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 144 หน้า อัดสำเนา
วรรณดี ม้าลำพอง และปรียา นวกแก้ว การศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์
วิทยาลัยครูเชียงใหม่ ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงใหม่
2521, 115 หน้า อัดสำเนา

ศิริชัย กาญจนวาสี ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนิสิตครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์
ก.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2523, 48 หน้า อัดสำเนา

สภาการฝึกหัดครู หลักสูตรการฝึกหัดครูระดับปริญญาตรี พุทธศักราช 2524 ๗. สมบูรณ์การพิมพ์
2525, 527 หน้า

สมสรร วงษ์น้อย พฤติกรรมการสอนด้านบรรยาย ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 55 หน้า

สุมานิน รุ่งเรืองธรรม กลวิธีการสอน โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม ม.ป.ป. 114 หน้า

สังศรี ชมภูวงศ์ รายงานผลการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่มีต่อวิชาชีพครู
วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช 2524, 29 หน้า

โสภารมณ ดันตยาคม และสมบัติ วิจารณ์สาริกกุล ลักษณะนิสิตระดับอุดมศึกษาและแนวโน้ม
ม.ป.ท. 2523, 34 หน้า อัดสำเนา

เสาวลักษณ์ สิงห์วงษา พฤติกรรมการสอนด้านการพูด เสียง ท่าทาง และแบบของภาษาของ
อาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 85 หน้า อัดสำเนา

✓ จุฑมพร ทองอุไทย การประเมินอาจารย์และเครื่องมือ สมานการพิมพ์ 2523, 288 หน้า

_____ รายงานการวิจัยทัศนคติต่อวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2522, 87 หน้า อัดสำเนา

_____ "ลักษณะของอาจารย์ในยุคคคต (ตามความเห็นของนิสิต)" ใน ผลงานวิจัยทางการศึกษา
หน้า 132 - 133 โรงพิมพ์เจริญผล 2522

- Beugquist, William H. and Phillips R. Steven. Advancement for Faculty Development. New York, Council for the Advancement of Small Colleges, 1975. 386 p.
- Biddle, Bruce J. "Method and Concept in Classroom," Review of Education Research. 37 : 346 - 347, June, 1967.
- Brim, Burl J. "Attitude Change in Teacher Education Student," The Journal of Educational Research. 59 : 441 - 445, August, 1966.
- Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd. ed., New York, Harper, 1971. 752 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York, McGraw - Hill, Inc., 1971. 446 p.
- Flanders, Ned A. Analysis of Teaching Behavior. Massachusetts, Addison Wesley Publish Company, 1970. 448 p.
- Gage, N. L. (editor). Handbook of Research on Teaching. Chicago, Rand McNally Company, 1971. 1218 p.
- Ioannis, Perakeropoulos "How Student Asks Their Teacher," The Journal of Educational Research. 62 : 25 - 29, September, 1968.
- Karch, Robert R. and E. C. Estrabrook. 250 Teaching Techniques. Milwaukee, The Bruce Publishing Company, 1956. 131 p.
- Romine, Stephen. "Student and Faculty Perception of an Effective University Instruction Climates," The Journal of Educational Research. 68 : 138 - 143, December, 1974.
- Ryans, David G. Characteristics of Teachers. Manasha, George Banta Company, 1960. 416 p.
- Stinnett, Moor. The Profession of Teaching. New York, The Center for Applied Research in Education, Inc., 1962. 118 p.
- Winer, B. J. Statistical Principles in Experimental Design. 2nd. ed., Kogakusha, McGraw - Hill, Inc., 1971. 907 p.

කතෘත්ව

แบบสอบถาม เรื่อง

ทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักศึกษา

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☒ หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวข้องกับตัวนักศึกษา

นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครู

☐ จันทระเกษม

☐ สวนสุนันทา

☐ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

วิชาเอก

☒

ภาษาไทย

☐

วิทยาศาสตร์

☐

ภาษาอังกฤษ

☐

สังคมศึกษา

☐

คณิตศาสตร์

☐

นาฏศิลป์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

☐

ตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป

☐

ต่ำกว่า 2.50 ลงมา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบพิจารณาตามความเป็นจริงว่าอาจารย์ที่สอนวิชาชีพครู มีพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนเป็นอย่างไร มากน้อยแค่ไหน ใน 5 ระดับ (เลือกตอบเพียงระดับเดียว) โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าหนึ่งของตารางทางด้านซ้ายมือและให้ท่านแสดงความคิดเห็นว่าหากเป็นไปได้ ท่านต้องการให้อาจารย์แสดงพฤติกรรมการสอนมากน้อยแค่ไหน ใน 6 ระดับ (เลือกตอบเพียงระดับเดียว) โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าหนึ่งของตารางทางด้านขวามือ ขอให้ช่วยกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ คำตอบนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับการวิจัยทางการศึกษา ไม่มีผลต่อการเรียนวิชาชีพครู

เกณฑ์น้ำหนักในการตอบแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นดังนี้

ปฏิบัติมากที่สุด/ต้องการมากที่สุด	เท่ากับ	5	หน่วย
ปฏิบัติมาก/ต้องการมาก	เท่ากับ	4	หน่วย
ปฏิบัติปานกลาง/ต้องการปานกลาง	เท่ากับ	3	หน่วย
ปฏิบัติน้อย/ต้องการน้อย	เท่ากับ	2	หน่วย
ปฏิบัติน้อยที่สุด/ต้องการน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	หน่วย

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง						ข้อคำถาม	พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ					
ระดับการปฏิบัติ							ระดับความต้องการ					
มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ข้อ ร.	ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	
						1. <u>ด้านคุณลักษณะส่วนตัว</u> 1 ใช้ท่าทางประกอบในขณะพูด อธิบาย หรือบรรยาย ได้อย่างดี 2 สำเนียงที่ใช้ในการพูดชัดเจน มีระดับเสียงและ จังหวะในการพูดดี 3 มีอารมณ์มั่นคงไม่หวั่นไหว เมื่อถูกขัดจังหวะหรือถูก ทำให้การสอนออกนอกกลุ่มนอกทาง 4 มีความสนใจผู้เรียนโดยทั่วถึง ขณะการสอน 5 มีความรอบรู้และทันต่อ เหตุการณ์ปัจจุบัน						

ข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง					ข้อคำถาม	พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ					
ระดับการปฏิบัติ						ระดับความต้องการ					
มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)	ข้อ ที่	ข้อความ	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
						2. <u>ด้านการเตรียมการสอน</u> 1 ชี้แจงแผนการเรียนการสอนตลอดภาคเรียนให้ ผู้เรียนทราบ 2 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนได้พอเหมาะกับ ระดับของผู้เรียน 3 จัดห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับการใช้ 4 ให้ห้องสมุดจัดเตรียมเอกสาร ตำราและวัสดุต่าง ๆ ที่ได้แนะให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนวิชานี้ อย่างพร้อมมูล 5 จัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของบทเรียน มาช่วยในการสอน					

ข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง					ข้อคำถาม	พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ				
ระดับการปฏิบัติ						ระดับความต้องการ				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(5)	(4)	(3)	(2)	(1)		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
					3. <u>ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน</u>					
					1. เสนอ เนื้อหาสาระของบทเรียนได้ เหมาะสมกับ ระดับของผู้เรียน					
					2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ เป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วม					
					3. พยายามนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันหรือ สถานการณ์นอกห้องเรียนมาใช้ประกอบการ เรียนการสอน					
					4. เปรียบเทียบและยกตัวอย่างในการอธิบายเพื่อ ให้ผู้เรียน เข้าใจเนื้อหาที่ยาก					
					5. ตั้งใจหย้หรือคำถามที่ช่วยให้ผู้เรียนคิด					

ข้อ เสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง					ข้อคำถาม	พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ				
ระดับการปฏิบัติ						ระดับความต้องการ				
มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)	ข้อ ความ	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
					4. <u>ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน</u> 1 ใช้วัสดุอุปกรณ์จำพวกตัวอย่างของจริง ของจำลอง ประกอบในการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ 2 ใช้กระดานดำประกอบการสอนอย่างเหมาะสมเพียงพอ 3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นิทรรศการ ศึกษาสถานที่ 4 จัดวิทยากรมาสาธิตหรือบรรยายอย่างเหมาะสมและเพียงพอ 5 มีการแนะนำให้นักศึกษาใช้อุปกรณ์การสอน					

ข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง						ข้อคำถาม	พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ					
ระดับการปฏิบัติ							ระดับความต้องการ					
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ ความ	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
(5)	(4)	(3)	(2)	(1)			(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
					5. <u>ด้านการมอบหมายงาน</u>							
					1 มอบหมายให้ทำงานพอ เหมาะกับระดับความ สามารถของผู้เรียน							
					2 มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในการ ทำงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ							
					3 แนะนำหรือจัดหา เอกสารอ้างอิงในการศึกษา ค้นคว้าให้ผู้เรียน							
					4 ในการมอบหมายงานผู้สอนได้อธิบายให้ผู้เรียน เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง							
					5 ตรวจผลงานทุกชนิดที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ							

ข้อ เสร็จแล้ว

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง						พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ					
ระดับการปฏิบัติ						ข้อความ					
มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)	ข้อ ความ	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)	ข้อความ
					๖. <u>ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน</u>						
					๑ จัดหรือสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างอิสระ ไม่เข้าไปควบคุมกวดขันจนเกินไป						
					๒ ใช้เหตุผลชักจูงสนับสนุนให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม						
					๓ ดัดเดือผู้เรียนให้เข้าใจ ในบทบาท และหน้าที่ ของตนอย่างถูกต้อง						
					๔ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือให้ การเสนอแนะ						
					๕ ใช้อำนาจสั่งการให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม						

ข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง						พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ											
ระดับการปฏิบัติ						ข้อความ						ระดับความต้องการ					
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	ข้อความ						มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
(5)	(4)	(3)	(2)	(1)								(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
						7. <u>ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน</u>											
					1	มีท่วงทีวาทะที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการตอบ คำถาม แสดงความคิด เห็นและปฏิบัติ											
					2	ใช้ชุดดอกและ เพทาย เพื่อดึงดูดความสนใจของ ผู้เรียน											
					3	ส่งเสริมหรือยกย่องผลงานของผู้เรียนให้เป็น ประจักษ์แก่บุคคลทั่วไป											
					4	รายงานผลความก้าวหน้าทางการ เรียนรู้แก่ผู้เรียน และให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ											
					5	รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้เรียน											

ข้อ เสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง					ข้อคำถาม	พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ					
ระดับการปฏิบัติ						ระดับความต้องการ					
มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)	ข้อ ร.	ข้อความ	มากที่สุด (๕)	มาก (๔)	ปานกลาง (๓)	น้อย (๒)	น้อยที่สุด (๑)
						๘. <u>ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและ</u> <u>การช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม</u>					
					1	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือซักถาม ข้อสงสัยในเรื่องทั่ว ๆ ไป แม้จะอยู่นอกห้องเรียน					
					2	สนใจและรู้จักเป็นกันเองกับผู้เรียน					
					3	มีท่วงทีวาจาที่เข้มงวด เค็ดขาด ทำให้ผู้เรียน รู้สึกเกรงกลัว ต้องระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา					
					4	ให้ความสำคัญและช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติมแก่ ผู้เรียนที่ต้องการ					
					5	มีการจัดการสอนเป็นพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มี พื้นฐานอ่อนหรือจัดการสอนทบทวนวิชาอื่น ๆ ที่ เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาชีพ					

ข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมการสอนที่ อาจารย์ปฏิบัติจริง										พฤติกรรมการสอน ต้องการให้อาจารย์ ปฏิบัติ				
ระดับการปฏิบัติ					ข้อคำถาม					ระดับความต้องการ				
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (5)(4)(3)(2)(1)					ข้อ ถาม	ข้อความ				มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด (5)(4)(3)(2)(1)				
						๑. <u>ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูล ย้อนกลับ</u>								
					1	มีการซักถามผู้เรียนให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจในเรื่อง ที่กำลังเรียน								
					2	มีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียนการสอน ที่ผ่านมา								
					3	ในการทดสอบผู้สอนออกข้อทดสอบตรงกับเนื้อเรื่อง และจุดประสงค์ในแผนการเรียนการสอนที่กำหนด ไว้แต่ต้นภาคเรียน								
					4	ให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสอบหรือการ ทำงานของตนว่าทำไมผลจึงเป็นเช่นนั้น								
					5	มีการปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การเรียน								

ข้อเสนอแนะ

ตาราง 41 คำอำนาจำแนกแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง โดยใช้ t-test จำนวนผู้รับการทดลองสอบ ๑๐ คน

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์	ค่าสถิติ t
1. <u>ด้านคุณลักษณะส่วนตัว</u>	
1.1 ใช้ท่าทางประกอบในขณะพูด อธิบาย หรือบรรยายได้อย่างดี	3.82**
1.2 สำเนียงที่ใช้ในการพูดชัดเจน มีระดับเสียงและจังหวะในการพูดดี	4.043**
1.3 มีอารมณ์มั่นคงไม่หวั่นไหว เมื่อถูกขัดจังหวะหรือถูกทำให้การสอนออกนอกกลุ่มนอกทาง	2.05*
1.4 มีความสนใจผู้เรียนโดยทั่วถึง ขณะการสอน	4.43**
1.5 มีความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน	4.827**
2. <u>ด้านการเตรียมการสอน</u>	
2.1 ชี้แจงแผนการเรียนการสอนตลอดภาคเรียนให้ผู้เรียนทราบ	5.704**
2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนไว้พอเหมาะกับระดับของผู้เรียน	5.000**
2.3 จัดห้องเรียนหรือห้องปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับการใช้	4.320**
2.4 ให้ห้องสมุดจัดเตรียมเอกสาร ตำรา และวัสดุต่าง ๆ ที่ได้นะให้ผู้เรียนใช้ประกอบ การเรียนวิชาได้อย่างพร้อมมูล	4.670**
2.5 จัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของบทเรียนมาช่วยในการสอน	4.028**
3. <u>ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน</u>	
3.1 เสนอเนื้อหาสาระของบทเรียนได้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	7.050**
3.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วม	5.00**
3.3 พยายามนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์นอกห้องเรียนมาใช้ ประกอบการเรียนการสอน	7.143**
3.4 เปรียบเทียบและยกตัวอย่างในการอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ยาก	5.424**
3.5 ตั้งใจห้หรือคำถามที่ชวนให้ผู้เรียนคิด	5.87**

ตาราง 41 ต่อ

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์	ค่าสถิติ t
4. <u>ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน</u>	
4.1 ใช้วัสดุอุปกรณ์จำนวนตัวอย่างของจริง ของจำลองประกอบในการสอนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	6.154**
4.2 ใช้กระดานดำประกอบการสอนอย่างเหมาะสมเพียงพอ	4.120**
4.3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นิทรรศการ ศึกษาออกสถานที่	4.620**
4.4 จัดวิทยากรมาสาธิตหรือบรรยายอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	4.424**
4.5 มีการแนะนำให้นักศึกษาใช้อุปกรณ์การสอน	4.026**
5. <u>ด้านการมอบหมายงาน</u>	
5.1 มอบหมายให้ทำงานพอเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน	2.1052*
5.2 มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ	5.276**
5.3 แนะนำหรือจัดหาเอกสารอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้าให้ผู้เรียน	5.77**
5.4 ในการมอบหมายงานผู้สอนได้อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง	4.324**
5.5 ตรวจสอบผลงานทุกชนิดที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ	4.318**
6. <u>ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน</u>	
6.1 จัดหรือสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างอิสระไม่เข้าไปควบคุมกวดขันจนเกินไป	1.897*
6.2 ใช้เหตุผลชักจูงสนับสนุนให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม	4.3448**
6.3 ดึงเตือนผู้เรียนให้เข้าใจ ในบทบาท และหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง	5.069**
6.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงการคัดค้านหรือให้การเสนอแนะ	5.078**
6.5 ใช้อำนาจสั่งการให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม	1.740*

ตาราง 41 ต่อ

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์	ค่าสถิติ t
7. ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน	
7.1 มีท่วงทีวาทะที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และปฏิบัติ	5.878 **
7.2 ใช้ชุดกลและเพชฌัญญูเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน	5.272 **
7.3 ส่งเสริมหรือยกย่องผลงานของผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป	5.185 **
7.4 รายงานผลความก้าวหน้าทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียนและให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ	5.000 **
7.5 รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้เรียน	5.396 **
8. ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม	
8.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือซักถามข้อสงสัยในเรื่องทั่ว ๆ ไป แม้จะอยู่นอกห้องเรียน	4.850 **
8.2 สนใจและรู้จักเป็นกันเองกับผู้เรียน	5.049 **
8.3 มีท่วงทีวาทะที่เข้มงวด เด็ดขาด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเกรงกลัวต้องระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา	1.795 *
8.4 ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติมแก่ผู้เรียนที่ต้องการ	5.870 **
8.5 มีการจัดสอนเป็นพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มีพื้นฐานอ่อนหรือจัดการสอนทบทวนวิชาอื่น ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชานี้	2.403 *
9. ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ	
9.1 มีการซักถามผู้เรียนให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน	4.030 **
9.2 มีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนที่ผ่านมา	4.668 **

ตาราง 41 ต่อ

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์	ค่าสถิติ t
๑.๓ ในการทดสอบผู้สอนออกข้อทดสอบตรงกับ เนื้อ เรื่องและจุดประสงค์ในแผน การเรียนการสอนที่กำหนดไว้แต่ต้นภาค เรียน	2.560 **
๑.4 ให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสอบหรือการทำงานของตนว่าทำไมผล จึงเป็นเช่นนั้น	5.335 **
๑.5 มีการปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเรียน	5.165 **

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad \alpha &= \frac{45}{45-1} \left(1 - \frac{41,433}{803,642} \right) \\ &= 1.001 \times .932 \\ &= 0.932 \end{aligned}$$

$$\therefore \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับนี้} = 0.932$$

ตาราง 42 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู
ของอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงกับพฤติกรรมการสอนที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	อาจารย์ ปฏิบัติงานจริง	นักศึกษาต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
1. ด้านคุณลักษณะส่วนตัว		
1.1 ใช้ท่าทางประกอบในขณะพูด อธิบาย หรือบรรยาย ได้อย่างดี	3.14	3.98
1.2 สำเนียงที่ใช้ในการพูดชัดเจน มีระดับเสียงและจังหวะในการพูดดี	3.39	4.35
1.3 มีอารมณ์มั่นคงไม่หวั่นไหวเมื่อถูก ขัดจังหวะหรือถูกทำให้การสอนออกนอกกลุ่ม นอกทาง	3.14	3.89
✓ 1.4 มีความสนใจผู้เรียนโดยทั่วถึงขณะ ที่สอน	3.03	4.17
✓ 1.5 มีความรอบรู้และทันต่อเหตุการณ์ ปัจจุบัน	3.59	4.51
2. ด้านการเตรียมการสอน		
✓ 2.1 ชี้แจงแผนการเขียนการสอน ตลอดภาคเรียนให้ผู้เรียนทราบ	3.33	4.18
2.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียน ไว้พอเหมาะกับระดับของผู้เรียน	3.27	4.09

ตาราง 42 (ต่อ)

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	อาจารย์ปฏิบัติงานจริง	นักศึกษาต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
✓ 2.3 พยายามนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือสถานการณ์นอกห้องเรียนมาประกอบเรียน การสอน	3.14	4.24
✓ 2.4 เปรียบเทียบและยกตัวอย่างในการอธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ยาก	3.23	4.31
2.5 ตั้งใจทบทวนหรือคำถามที่ชวนให้ผู้เรียนคิด	3.02	4.00
3. <u>ด้านการเสนอเนื้อหาในการดำเนินการสอน</u>		
3.1 เสนอเนื้อหาสาระของบทเรียนได้เหมาะสม กับระดับของผู้เรียน	3.39	4.31
3.2 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียน ได้เป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วม	3.18	4.23
3.3 พยายามนำประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือสถานการณ์นอกห้องเรียนมาประกอบเรียน การสอน	3.14	4.24
3.4 เปรียบเทียบและยกตัวอย่างในการอธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่ยาก	3.23	4.31
3.5 ตั้งใจทบทวนหรือคำถามที่ชวนให้ผู้เรียนคิด	3.02	4.00

ตาราง 42 (ต่อ)

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	อาจารย์ ปฏิบัติจริง	นักศึกษาต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
4. <u>ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน</u>		
4.1 ใช้วัสดุอุปกรณ์จำพวกตัวอย่างของ จริง ของจำลอง ประกอบในการสอนอย่าง เหมาะสมและเพียงพอ	2.58	4.20
4.2 ใช้กระดานดำประกอบการสอน อย่างเหมาะสมเพียงพอ	3.29	3.98
4.3 จัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นิทรรศการ ศึกษานอกสถานที่	2.40	4.13
4.4 จัดวิทยากรมาสาธิตหรือบรรยาย อย่างเหมาะสมและเพียงพอ	2.48	3.89
4.5 มีการแนะนำให้นักศึกษาใช้อุปกรณ์ การสอน	2.68	4.15
5. <u>ด้านการมอบหมายงาน</u>		
5.1 มอบหมายให้ทำงานพอเหมาะกับ ระดับความสามารถ	3.39	3.92
5.2 มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้า ในการทำงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ	2.89	3.98
5.3 แนะนำหรือจัดหาเอกสารอ้างอิง ในการศึกษาค้นคว้าให้ผู้เรียน	2.80	4.17

ตาราง 42 (ต่อ)

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	อาจารย์ปฏิบัติจริง	นักศึกษาต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
5.4 ในการมอบหมายงานผู้สอนได้อธิบายให้ผู้เรียน เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง	3.15	4.38
5.5 ตรวจสอบงานทุกชนิดที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ	3.23	4.30
6. <u>ด้านการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน</u>		
6.1 จัดหรือสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่าง อิสระไม่เข้าไปควบคุมกวดขันจนเกินไป	3.25	4.14
6.2 ใช้เหตุผลชักจูงสนับสนุนให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม	3.12	4.04
6.3 ดึงดูดผู้เรียนให้เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ของตนอย่างถูกต้อง	2.55	4.07
6.4 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือให้ การเสนอแนะ	3.15	4.20
6.5 ใช้อำนาจสั่งการให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม	3.19	3.32
7. <u>ด้านการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน</u>		
7.1 มีท่วงทีวาจาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจใน การตอบคำถามแสดงความคิดเห็นและปฏิบัติ	3.12	4.23

ตาราง 42 (ต่อ)

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	อาจารย์ ปฏิบัติจริง	นักศึกษาต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
7.2 ใช้วัสดุและเทปช่วย เพื่อดึงดูด ความสนใจของผู้เรียน	2.81	4.04
7.3 ส่งเสริมหรือยกย่องผลงานของ ผู้เรียนให้เป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไป	2.78	3.92
7.4 รายงานผลความก้าวหน้าทางการ เรียนรู้แก่ผู้เรียนและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน อย่างสม่ำเสมอ	2.72	4.20
7.5 รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของ ผู้เรียน	3.11	4.31
8. <u>ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน</u> <u>และการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม</u>		
8.1 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นหรือซักถามข้อสงสัยในเรื่องที่ ำ ไป แม้จะอยู่นอกห้องเรียน	3.29	4.32
8.2 สนใจและรู้จักเป็นกันเองกับ ผู้เรียน	3.01	4.27
8.3 มีท่วงทีวาทะที่เข้มงวด ได้ขาด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเกรงกลัว ต้องระมัดระวัง ตัวอยู่ตลอดเวลา	3.10	1.89

ตาราง 42 (ต่อ)

พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครู ของอาจารย์	อาจารย์ปฏิบัติจริง	นักศึกษาต้องการ ให้อาจารย์ปฏิบัติ
	$\bar{X}$	$\bar{X}$
0.4 ให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แก่ผู้เรียนที่ต้องการ	2.72	2.92
0.5 มีการจัดการสอนเป็นพิเศษสำหรับผู้เรียนที่มี พื้นฐานอ่อนหรือจัดการสอนทบทวนวิชาอื่น ๆ ที่เป็น พื้นฐานในการเรียนวิชานี้	2.12	4.21
9. <u>ด้านการประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ</u>		
0.1 มีการซักถามผู้เรียนให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจ ในเรื่องที่กำลังเรียน	3.17	4.13
0.2 มีการทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการเรียน การสอนที่ผ่านมา	3.52	3.90
0.3 ในการทดสอบผู้สอนออกข้อทดสอบตรงกับ เนื้อเรื่องและจุดประสงค์ในแผนการเรียนการสอนที่ กำหนดไว้ในต้นภาคเรียน	3.34	4.11
0.4 ให้อาจารย์แก่ผู้เรียนได้รับรู้ผลการสอบหรือ การทำงานของตนว่าทำไมผลจึงเป็นเช่นนั้น	3.03	4.31
0.6 มีการปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับ สถานการณ์	2.98	4.41

สถานะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง

บทคัดย่อ

ของ

ฉวีวรรณ เทมनाค

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๘

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อพฤติกรรม

การสอนวิชาชีพครูของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง ที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้ อาจารย์ปฏิบัติ ๑ ด้านคือ ด้านคุณลักษณะส่วนตัว การเตรียมการสอน การเสนอเนื้อหาในการ ดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน การมอบหมายงาน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือ ผู้เรียนเพิ่มเติม การประเมินผลการเรียนและนำข้อมูลย้อนกลับ ตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ วิชาเอก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง ใ้ค้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงมีจำนวน ๓๘๐ คน เป็น นักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๗ ที่ได้ศึกษาวิชาชีพครูมาแล้ว จาก วิทยาลัยครูจันทระเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และวิทยาลัยครูสวนสุนันทา ซึ่งเปิดสอน วิชาชีพครูตรงกัน ๕ รายวิชา เครื่องมือเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามส่วนประมาณค่า ได้รับคืนมา ๓๘๖ ฉบับ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ $t - test$ และ $F - test$

ผลการวิจัยปรากฏดังต่อไปนี้

๑. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ วิทยาลัยครูที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ เมื่อวิเคราะห์แต่ละด้าน พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอน วิชาชีพครูที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ในด้านการเตรียมการสอน การมอบหมายงาน และการจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน

๒. นักศึกษาที่เรียนวิชา เอกต่างกันมีทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ วิทยาลัยครูที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ใน ๘ ด้าน ยกเว้นด้าน การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ส่วนที่ทัศนะต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษา ต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อวิเคราะห์แต่ละด้านพบว่า พฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียนและการช่วยเหลือผู้เรียนเพิ่มเติม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อวิเคราะห์แต่ละด้านพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์ที่ปฏิบัติจริงและที่นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ปฏิบัติ ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยเสนอแนะว่า กรมการฝึกหัดครูควรจัดระบบนิเทศ จัดให้มีการสัมมนาอาจารย์เพื่อพัฒนาการสอน และติดตามประเมินผลการสอนวิชาชีพครูของอาจารย์

STUDENTS' PERCEPTION TOWARD INSTRUCTOR'S TEACHING BEHAVIORS
IN PROFESSION COURSES OF THE TEACHERS COLLEGES
IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

CHAWEWAN HAEMNAK

Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1985

The purposes of the research were to investigate and to compare the students' views toward the three metropolitan teachers colleges instructors' actual and expected teaching behaviors in the teaching profession courses. The main study composed of 9 variables : instructors' characteristics, teaching plan preparation, lesson content presentation, teaching material utilization, task assignments, motivating and reinforcing student to learn, classroom atmosphere, teacher - student interaction, instructors' additional assistance, evaluating students' learning outcomes, and providing feedback. Sex, major subjects and achievement of the student were treated as independent variables. The sample consisted of 380 third year students who had taken 5 profession courses and enrolled in the first semester of 1984 academic year at Chantarakasem Teacher College, Bansomdej Teacher College and Suansunanta Teacher College. The instruments used for collecting data were rating scale questionnaires. Ninety six percent of questionnaires were returned. The t - test and F - test were used for data analysis.

The findings were as follows :

1. There was no significant difference between the male students' and the female students' views toward actual and expected instructors' teaching behaviors. When analyzing their views toward teaching behaviors seperately, aspect by aspect, it was found that the male students' and the female students' views toward the teaching behaviors actually practiced in class were significantly different at .05 level on the aspect of teaching plan preparation, task assignments, and motivating and reinforcing student to learn.

2. The views of the students with different majors toward actual teaching behaviors were significantly different at .05 level in 8 aspects, except classroom atmosphere. However, their views toward the teaching behaviors they expected to be practiced in class, as a whole, were not significantly different. When their views were analyzed by aspect separately, the results indicated that their views in the aspect of interactions between instructors and students, and additional assistance were significantly different at .05 level.

3. There was no significant difference of views of the students with different grade point averages toward the instructors' teaching behaviors actually practiced and expected to be practiced in class. However, when analyzing their views toward each aspect of teaching behaviors separately, it was found that the students with high achievement and the ones with low achievement had significantly different views toward the teaching behaviors that were actually practiced and that were expected to be practiced in class in the aspect of instructors' characteristics at .05 level.

It is suggested that the Department of Teacher Education improve its supervising and evaluating system on instructors' teaching profession courses. Seminars that lead to teaching improvement should be encouraged.

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวฉวีวรรณ เหมนาค เกิดเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๒ อำเภอสระแก้ว

จังหวัดปราจีนบุรี

ประวัติการศึกษา

๒๕๐๑ สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่๘ จากโรงเรียนบ้านแก่งคันธนูสร อำเภอสระแก้ว

จังหวัดปราจีนบุรี

๒๕๐๙ สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่๓ จากโรงเรียนปราจีนกัลยาณี อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

๒๕๑๓ สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จากวิทยาลัยครูเทพสตรี จังหวัดลพบุรี

๒๕๑๕ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร

ประวัติการทำงาน

๒๕๑๓ ครูโรงเรียนสตรีกุหลาบธนบุรี

๒๕๑๔ ครูตรีโรงเรียนวัดมูลเหล็ก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๒๕๑๕ ครูตรีโรงเรียนวัดพิชนิมิตร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

๒๕๒๐ อาจารย์ ๑ วิทยาลัยครูกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

๒๕๒๒ อาจารย์ ๑ สังกัดกองส่งเสริมวิทยฐานะครู กรมการฝึกหัดครู

๒๕๒๖ อาจารย์ ๑ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร